

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 9 – ZÁŘÍ – CENA 15 Kč

FARMÁŘSKOU RADOST NA VÁŠ STŮL
každou středu přinese Lucie V.

4 Třicáté výročí
u Dvořákových

9 Autobusové jízdní řády

10 Panorama –
kultura + ZUŠ

12 Chorál sv. Václava

13 Pozvánky na
Karlův Hrádek

14 Hluboká v pohybu –
jaké bylo léto?

16 Hobby horsing
na Hluboké

19 Program festivalu
Voda moře oceány

20 Farmářské nákupy
na Hluboké

25 Kulturní nabídky

26 Sport

28 Hlasujte pro
Zoo Hluboká

32 Setkání s muflony

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 9 – září 2021. Ročník 52.

Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká
nad Vltavou, Masarykova ulice 36,
373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač

Grafické zpracování: Adam Růžička

Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička,
Tobiáš Brodec

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci,
ale vítáme příspěvky dříve! Za obsahovou
správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání
novinových záselek povoleno Českou
poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného
závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích,
j.zn. p – 5696/96 ze dne 4. listopadu 1996,
ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie
nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme.
Děkujeme za vaše informace, upozornění
či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

MALUJ ZASE OBRÁZKY...

Nevím, jak jste to měli v dětství s Mateřídouškou vy. Tenhle dětský časopis jsem milovala, zvláště texty, které byly prokládané obrázky. Když byl tehdy místo slova namalován DOMEČEK nebo SNĚHULÁK, četlo se mi mnohem líp. Možná má k tomu co říct příslušná mozková hemisféra, možná je to zkrátka manipulace evokující nám dětství. Kdy byl svět z mnoha pohledů zkrátka jednodušší, a hezčí, protože namalovaný.

Takže já to mám tak, že lépe reaguji na obrázky, než na psaný text. Příkazy malované jsou podle mého více srozumitelné a mnohem radši je poslechneme než ty psané s třemi vykřičníky na konci!

V tomto ohledu si vždy užívám vlídné Rakousko a jeho všudypřítomných cedulí a informačních sdělení si více všímám. Komunikace je totiž základ.

A tak když mě manželovy desetileté vnučky vzaly s naším malým psem do parku, zaujala mě hned cedule u vstupu. V parčíku mezi obytnými domy je k dispozici komunitní zahrada (PŘEŠKRTNUTÝ PEJSEK, ČERVENĚ PŘEŠKRTNUTA OTEVŘENÁ VRÁTKA). Holčičky mi předaly šňůru s naším psem, kterého jinak velmi rády vodí, vběhly do zahrádky, i na ty čtyři minuty za sebou zavřely a ukazovaly na dálku, který záhonek patří jejich rodině. V další části je dětské hřiště a dovádětiště, kde se potkáte s cedulemi NETRHA KYTKY, NEJEZDIT NA KOLE, NEDHAZOVAL ODPADKY atd. – vše logické a bez problému dodržované. A ještě jedna informace mě na ceduli zaujala: Přeškrtnutý obrázek potkana a pod ním psané vysvětlení: KDYŽ KRMÍŠ HOLUBY, KRMÍŠ TAKÉ POTKANY! Musím přiznat, že tohle krátké sdělení mi otevřelo oči svou logikou.

O kousek dál je parčík zasvěcen dospělým, zřejmě hluchým a flegmatickým, kterým nevadí naslouchat dětskému halasení. Mají tam k dispozici nejen lavičky, ale i vyvýšené dřevěné plochy, na kterých odpočívají, když jdou z práce, čtou noviny, nebo leží na zádech a čučí na bleděmodré vídeňské nebe. Poblíž mají jedinou ceduli, z níž vyplývá, že tady nesmí... (PŘEŠKRTNUTÁ LÁHEV ALKOHOLU).

Co se týká pejsků, i ti jsou zde vítáni, ovšem s vynecháním dětského prostoru. Stojany se sáčky na hovínka plně zásobený. Sáček – vyhlíží pevně a bezpečně – vtipně vysvětlí správný postup. Město Vídeň vám na něm děkuje za to, že jste ohleduplný člověk. A právě to, že město vás všude příjemně a jednoduše informuje a nevтіravě připomíná, jaké vás chce mít, že předem předpokládá, že chcete být ohleduplní, z lidí nakonec opravdu dělá občany ohleduplné a slušné.

Co se týká covidové informovanosti a příkazovosti – v místech kde se schází víc lidí, obchody, restaurace, společenské prostory, vlakové nádraží, vlak... všude vás praští do očí většinou jednoduše kreslené info. Máte před očima obrázky správného chování, a bez negativních emocí plníte přání většiny – chcete zůstat zdravý a nenakazit ostatní. Nemusíte se v zimě vracet do dalšího lockdownu. V každé restauraci se na slušnou výzvu obsluhy prokážete bezinfekčností,

nikdo neremcá. Pokud bydlíte v místním hotelu, dostanete pásku na ruku, která vaše okolí rovněž informuje o tom, že jste prověřený a navíc máte díky tomu slevu v místních turistických atrakcích.

Ne, nechci pomlouvat Česko. Ale mrzí mě naše obvyklé rebelie, abychom náhodou nebyli „omezení“ ve svých právech. Čehož pak nejvíc využívají ti, kteří naopak žádná práva ostatních neuznávají. Ke škodě všech.

Cestou zpátky z třidenního turistického výletu s celou velkou rodinou jsme frčeli vídeňskou dráhou Semmering. Je to přes 40 km dlouhá rakouská železniční trať (dostavěna roku 1854, nyní památka UNESCO), která za léčivým klimatem vysokohorského letoviska dodnes vozí návštěvníky. Semmeringbahn byla první evropskou horskou železnici s normálním rozchodem. V současnosti je plně funkční součástí rakouské Jižní dráhy a je také jednou z nejvíce vytížených horských tratí v zemi.

A představte si, že tudy projíždějí i vlaky Českých drah! Do jednoho z nich jsme na zpáteční cestě nastoupili s našimi ruksaky, dvojčátky a pejskem. Všechna čest: vlak čistý, milí průvodčí, milá obsluha s občerstvujícím vozíkem s dobrotami. Jenže když se holčičky rozběhly na WC, z jedné i druhé strany vagónu se vrátily zpátky s protáhlými obličejky. V pěti světových jazycích tam na dveřích visela cedule, že záchod je z technických důvodů mimo provoz. A rozmarně blikalo červené světýlko oznamující, že dovnitř se nedostanete.

Podle mé oblíbené teorie obrázků, tam klidně mohl být jen jeden výmluvný: počuraný nebo pokakaný pasažér. Situaci by pochopili lidé všech jazyků celého světa a nelomcovali by zbytečně klikou.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

PODĚKOVÁNÍ

Chtěli bychom poděkovat všem, kteří se přišli rozloučit s naší maminkou paní Květoslavou Beritovou. Také děkujeme za květinové dary a písemné projevy soustrasti rodiny Machova a Tesařova

VZPOMÍNKA

Dne 31. července to byl rok, co mě opustila manželka, babička a prababička paní Marta Točíková. Vzpomeňte a zachovejte jí vzpomínku – prosím neplačte, neboť vzpomínky krásně žijí život člověka!
truchlící manžel s rodinou Točíkových

Štěpánka Stehlíková
Filip Havel
Jakub Staněk

Hluboká
Kostelec
Hluboká

Narodili se: (srpen)

Oliver Cejp

Hluboká

Opustili nás:

Pavel Kálal
Jaroslava Dobřanská
Marie Duchková

Hluboká
Bavorovice
Bavorovice

Ludmila Šálková	91	Hluboká
Antonín Palma	91	Hluboká
Václav Matějček	91	Hluboká
František Štindl	85	Hluboká
Josef Mádl	85	Hluboká
František Čejka	85	Munice
Marie Kácalová	80	Hluboká
Anna Zemanová	80	Hluboká
Anna Štěpánková	80	Jeznice
Bohuslava Selnerová	80	Hluboká
Jan Novotný	80	Hluboká
Marie Lišková	80	Jeznice
Hana Kühnelová	80	Hluboká
Blanka Veisserová	75	Hluboká
Alena Študlarová	75	Hluboká
Marie Kotlabová	75	Hluboká
Marie Hanušová	75	Hluboká
Františka Rybová	75	Hluboká
Jana Pulcová	75	Hluboká
Marie Prantlová	75	Hluboká
Anna Koudelková	75	Hluboká

Městský úřad Hluboká nad Vltavou blahopřeje občanům, kteří v měsíci září oslaví významná výročí

Vlasta Hoďánková	96	Hluboká
Věruška Křížová	92	Hluboká
Věra Brejchová	91	Purkarec
Josefa Vaníčková	90	Hluboká
Marie Zíková	85	Bavorovice
Marcela Vlčková	85	Bavorovice
Václav Novák	80	Hluboká
Jaroslava Kobylková	75	Hluboká

Opustili nás (červenec, srpen)

Květoslava Beritová	Hluboká
Jiřina Dufková	Hluboká

Narodili se: (červen, červenec 2021)

Tatiana Pletková	Hluboká
Sofie Gerstnerová	Hluboká

Omlouvám se za nedopatření, ke kterému došlo v prázdninovém čísle Zpravodaje. Omylem jsem do této rubriky načetla loňskou šablonu společenské kroniky a předala tiskárně, aniž bych si chyby všimla. Korekce textu zkontrolována, správnost obsahu bohužel ne. Ještě jednou prosím o prominutí za uveřejnění nesprávných dat v letním čísle Zpravodaje. Alena Mitter.

Níže jsou uvedena správná prázdninová data...

Jubilea oslavili: (červenec + srpen)

Anna Kudláčková	95	Hluboká
Marta Jelínková	95	Hluboká
Miroslav Zahradka	93	Hluboká
Anna Šilhavá	93	Bavorovice
Věra Miškovská	92	Hluboká
Anna Voráčková	92	Hluboká
Božena Petříková	92	Hluboká
Anna Beritová	92	Hluboká

Narodili se

Marek Cais	Hluboká
Adam Miler	Hluboká
Anna Vomačková	Hluboká
Amálie Lysoňková	Hluboká

Opustili nás

Marie Dohnalová	Hluboká
Stanislav Nouza	Hluboká

REKONSTRUKCE POLICEJNÍCH BUDOV

V rámci rekonstrukcí policejních budov v letošním roce se od příštího pondělí 6. září 2021 uzavře pro veřejnost Obvodní oddělení Policie České republiky Hluboká nad Vltavou, Masarykova 49. V té souvislosti dojde k přesunu veškeré činnosti do Policejní stanice v obci Ševětín, v ulici Zahradní 161, které patří pod zmíněné oddělení.

Rekonstrukce objektu je na Hluboké plánována nejméně do konce tohoto roku, kdy zde není možné přijímat jakékoli oznámení.

V případě potřeby nás vyhledejte na Policejní stanici Ševětín, Zahradní 161, telefon 974 226 790 – viz foto

nebo použijte linku tísňového volání 158.

por. Bc. Milan Bajcura, krpc.pio@pcr.cz
31. srpna 2021

**1. ROČNÍK SAMOSTATNÉHO
MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V CANICROSSU**

Česká asociace sledňog sportů, z.s.

JIHOČESKÝ CANICROSS V.

Mascher klub JČC, z.s.

Datum a místo konání: 24.-26. 9. 2021, kemp Křivonoska, Hluboká n. Vltavou
Závod je otevřen pouze pro disciplínu canicross s jedním psem.

GPS startu: [49.0754583N, 14.4086486E](#)
GPS parkoviště: [49.0738806N, 14.4109661E](#)
GPS stání pro dodávky: [49.0748397N, 14.4077367E](#)
GPS stake-out: [49.0752369N, 14.4092711E](#)

Propozice a časový plán:

Přijímka: pátek 16:00 – 21:00 / sobota 6:00 – 7:00
Starty: sobota 8:00 / neděle 8:00
Počet účastníků: max. 150

**HLUBOCKÉ
SPORTOVNÍ HRY**

SPORTOVNĚ RELAXAČNÍ AREÁL HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

**NEDELE
5.9.2021
13-18H**

DOSPĚLÍ

- stolní tenis
- hod na koš
- beachvolejbal

DĚTI

- slalom na koloběžce
- hod na cíl
- zatlučení hřebíku

DOPLŇKOVÉ AKTIVITY

- minigolfový turnaj
- boxerský úder
- baseballové dovednosti

CENY DO SOUTĚŽÍ

- volné vstupy do areálu
- dárkové balíčky
- pozornost od pivovaru
- nanuky a ledová tříšť od algida

ZÁBAVNÍ PROGRAM PRO NEJMENŠÍ

- BIBIDUM 15:00 – 16:00 lidové písničky / říkanky / tančení
- výroba postavček z balonků
- zábavní stanoviště

RODINNÝ PODNIK A ŠKVARKOVÉ PLACKY V OBČERSTVENÍ U 'C' KAPITÁNA

foto rodiny Dvořákových; Mgr. Václava Welskové

S Martinou a Alešem Dvořákovými jsme se sešli ve venkovní zahrádce restaurace KUKI ve Sportcentru Dvořák. Byl horký letní podvečer, pár kroků od nás šplouchala v zátocě přístavu Vltava. Kolem se batolily malé děti, ty starší dováděly na různých dětských atrakcích, vše v dohledu, na dosah a v bezpečí. Idylka rodinné dovolené, ale i štamgastů a vychlazeného piva...

Tady se nic nešidí. Martina ani Aleš nepatří k hospodským, kteří řídí podnik zdálky. Martina denně mísí těsto na chleby, osobně připravuje domácí Chesecake a Low carb čoko dortík a jiné buchty. Aleš rozvážá obědy z denního menu po městě. Vypsát další položky jejich činností by nám opravdu dalo zabrat. U třicetileté tradice sportovního zařízení, restaurace, penzionu a chatky, byli od počátku.

Aleši, před deseti lety jsme si povídali o tradici vítání léta u vás. Letos jste oslavili koncertem 30 let od založení firmy... Bývalo tady u vody takové klidné tiché místo, ale poměry se poněkud změnily. Dnes to spíš vypadá na restauraci v přímořském letovisku. Tady u vás je to taková křížovatka mokrých i suchých cest pro pěší, cyklisty i lodě, rušné prázdninové místo. Je to plus nebo mínus?

Určitě to momentálně plus je, říká Aleš Dvořák. Když se konečně všecko dostavělo, je přístaviště krásné místo napohled, plné rekreačního života spojeného s vodou. A my máme štěstí, že jsme u toho. Nicméně ty dva roky, kdy se na tom pracovalo, byly pro nás i naše hosty náročné. Hluk, prach, stavební práce. Nepříjemnosti, které nás hodně zasáhly. Tady, nám před nosem, kde dneska jezdí lidi na kolech a na bruslích, vrčely nákladní tatrovky.

Hosté jezdili v té době mň?

Bohužel ano. Jedna etapa byla marína a cyklostezka, předešlá etapa oprava zimního stadionu, kdy ráno probouzeli hosty v chatkách dělníci se sbíječkami. A jak jinak – práce začaly v červenci.

Takže těch několik let, než se dosáhlo současného stavu, bylo nepříjemných. Teď je to paráda, snad chvíli vydrží.

Takže to všechno jste přestáli a přišel covid. Nicméně, jak se rozhlížím kolem, v pořadí druhá letní covidová sezóna probíhá k vaší spokojenosti. Hostů je tu dost a všichni vypadají spokojeně. Zimní sezóna ovšem byla asi horší...

Omezeným způsobem jsme fungovali i v zimě, za covidu bojujeme, jak můžeme... Každý to období nějak prožil. Někoho posílilo, někoho

zdrblo. My zjistili, kde máme rezervy, co šlo, jsme během uzavření opravili, ale musím říct, že to bylo hodně psychicky náročné. Opravdu těžký zásah do podnikání, do rodinného života a rodinných financí.

Navíc, zlomyslnost náhody – my sice fungujeme jubilejních 30 let, ale roku 2020 jsme založili rodinné „eseróčko“ – a díky tomu nezískali žádnou podporu, protože ta se pro podnik vypočítávala právě z roku 2019, kdy jsme v této „papírové“ podobě ještě jakoby neexistovali. Takže pomoc od státu žádná...

To jsou právě ty situace, do kterých ostatní nevidí. Takže vy jste v zimě neodpočívali s finanční podporou daňových poplatníků?

Opravdu ne. Stát nám zakázal se živit jako restaurace. Jsme rodinný podnik, kam žádný člen rodiny nepřinese plat z jiného sektoru. Najeli jsme tedy na režim rozvážení jídel k obědu a pokračujeme v něm i v létě, i když je pravda, že ti, co můžou, si na oběd už zase raději přijdou, aby nebaštili v práci z krabice. A pak je přidaná hodnota pro ně, že se najedí u stolu a ve společnosti, a přidaná hodnota pro nás, že si k tomu objednají i pití nebo moučník a chvíli posedí.

Pravda je, že výhody měly restaurace, kde se dobře vaří. Vaše řízky, domácí bramborový salát, moučníky jsou na Hluboké vyhlášené...

To jsme rádi. My ale vždycky šli trochu jinou cestou, než klasická turistická města orientovaná hlavně na zahraniční návštěvníky. Pořád tvrdím, už od časů, kdy žil táta, v době, kdy o covidu ještě nebylo ani tušení, že náš podnik musíme postavit na Čechách a na místních. Jsme tu hlavně pro rodiny s dětmi, nebo pro babičky a dědy s vnoučaty na dovolené. Náš areál vlídný k dětem tomu nahrává. Rodiny tu mají zázemí, snažíme se dobře vařit, nebýt drazí. Pokrýt naše náklady, ale být vstřícní a přístupní, aby byli u nás hosté spokojeni. Co můžeme, reinvestujeme do areálu. Blízkost plovárny, lodě, cyklostezka, výlety, prostor k různému dětskému a rodinnému využití... to jsou naše výhody. V létě jezdí spíš rodinné pobyty, větší party rodin, kamarádů, cyklisté.

Naši další hosté bývají sportovní skupiny, někdy si vezou trenéry a stráví tady tréninkový týden. U nás mají ubytování a celodenní menu. Měli jsme tady vozíčkáře, florbalisty, kteří u nás bydleli a jezdili hrát a trénovat do Budějovic. U nás zvládli vše bezbariérově, použili svoje stany, kde to vázlo, položili rampičky, jsou zvyklí a vybavení. Programy nepřipravujeme, ale na webovkách je vidět, co všechno máme v areálu k dispozici. Když je hezky, je inspirace na Hluboké spousta. Poradíme, kam se vydat s dětmi, když je horší počasí a prší.

Moje mamka se věnuje ubytování, my dva s Martinou máme na starost restauraci. Já mám navíc ještě aktivity kolem hokeje a trénování,

foto: Tobiáš Brodec

a nebylo jednoduché všechno skloubit. Ale díky mojí manželce to zvládáme, za to jí děkuju a jsem jí moc vděčný.

Rodinný tým v podnikání má klady i zápory, výhodou určitě je, že na sebe vzájemně spoléháte.

Přidali jsme i nový stánek s občerstvením „U 'C' kapitána“, další náš hold tátovi, bývalému kapitánu hokejového mužstva Motoru.

Co by tatínek říkal tomu dnešnímu cvrkotu u vás v areálu kolem restaurace Kuki, které on propůjčil svou sportovní přezdívku?

Určitě by si s radostí užíval vnoučat, ale bohužel mu to osud nedopřál. A také by rád pozoroval, jak to tady vzkvétá, nejen kolem nás, ale Hluboká celkově. Ať si říká, kdo chce, co chce, kdyby všude byl takový rozvoj podnikání

a nových nápadů jako na Hluboké, bylo by nám v republice dobře.

Mně vadí, jak jsou lidi negativní a naštvaní, zamýšlí se Martina. Rozdělení mezi sebou, samá kritika. Místo aby byli trochu pokornější a vděčnější. Všechno záleží na nás. Každý by mohl začít u sebe a bylo by líp.

Martino, ty to takhle máš. Spousta energie, spousta práce a samý úsměv. Pro vaši restauraci děláš výborné moučníky, navíc bez cukru a mouky. Pečeš domácí chleba a další specialitky, které jsou dost pracné.

Pracné jsou, to ano, ale já chtěla, abychom nabízeli něco výjimečného a hlavně našeho. Na Hluboké je hodně restaurací na výběr, tak chci nalákat na něco osobitého – já si přeju, aby lidi šli tam, kde znají majitele a kde si oblíbí produkty, které nabízejí jenom tam. Zacílila jsem momentálně na škvarkové placky a na

foto: Tobiáš Brodec

kvalitní zákusky. Hotovky mají v péči naši dobří kuchaři, ale já dělám čokoládový dort, cheesecake, škvarkové placky a pečú domácí chleba. To byl náš cíl, přivést sem zase lidi po covidové přestávce a nabídnout jim rodinné speciality, které provází dobrá pověst.

Chtěla jsem, aby to po té nucené přestávce u nás zase žilo. Ne takový ten styl: najez se a jdi dál. Ale aby u nás byli hosté rádi, dobře se najedli, poseděli a užili si příjemný čas. Vážím si toho, že nás lidi berou jako rodinný podnik, jedou sem nejen na dovolenou, ale i za námi, hlásí se k nám a vzpomínají, co si tady kdy užili. Pravidelně chodí Hlubočáci, i hosté z blízkého okolí, jedna paní sem jezdí na moučník ze Včelné na kole, další zase na škvarkové placky.

Domácí chléb je fenomén doby covidové. První doba covidová šila roušky, ve druhém lockdownu všechny domácnosti začaly péct chleba. Ale ve větším množství to asi není legrace.

To není. Dělám tři čtyři pecny denně. Třeba proto, že si kolemjdoucí řeknou: Tak jestli si mám někde dát klobásu, dám si ji tady, protože s domácím chlebem si na ní víc pochutnám. Je rozdíl mezi „domácím“ a „domácím“. Pro mne je domácí zákusek upečený doma v mojí kuchyni – a ne od paní, která peče pro nás a ještě pro další čtyři cukrárny.

Peču ručně a s láskou. Míchám ze čtyř druhů mouky. Samozřejmě lidi, co jsou zvyklí jíst zdravě, ví, co je to čistě žitný chleba. Ale ti, co ho neznají, se diví chuti, barvě, připadá jim těžký, nenakynutý. Takže dělám klasický bílý, přidávám semínka, ty si neodpustím, ale nedávám žádné přísady, které tam nepatří. Myslím, že chutná dobře.

A věří ti hosté, že žena modelkovského typu jako jsi ty, opravdu umí péct chleba?

Martina se směje, a říká, že to většinou prozradí její synové – ano, ten chleba peče naše maminka u nás doma, proto nám to v kuchyni pořád kyne – a Martina na fotografii v telefonu dokládá, že si u kuchyňského stolu opravdu nelakuje nehty. Takhle to ale u nás ráno opravdu vypadá, a ještě mě pak čekají dorty.

Na oblíbené placky nám vozí sádlo a luxusní škvarky pán od MAUZů. Týdně беру 10 – 15 kilo a spotřebuju 50 kilo mouky. Dělát si doma škvarky jsem taky zkusila, ale v tomhle množství bych si opravdu brzy zničila a promastila kuchyň. Ale u MAUZů mi udělají ty správně měkké škvarky bez okrajků masa, protože to pak je v plackách tvrdé, a to nemají strávníci rádi. Recept po naší babičce jsem trochu upravila. Stejně tak si upravuji recepty na cheesecake, nedávám mascarpone, protože nežiju v Itálii, ale použiju český tvaroh.

Hodíte se vy dva do pohostinství profesně? Aleši, ty jsi přece profesionální sportovec... Sportovní geny má vaše rodina uložené pevně v genech. Ty a tvůj bratr to máte s hokejem po tatínkovi. Tvoji synové po tobě... Je podnikání v pohostinství, ubytování, zkrátka ve službách, stejně tak adrenalinové jako puk na hokejce a branka soupeře?

Ex! Jsem exsportovec, směje se Aleš. Teď už jen trenér...

Sport k naší rodině prostě patří. Když jsem si odehrál svoje, šest let jsem trénoval mládež od malých kluků po dorostence v HC Motoru ČB. Dostal jsem nabídku dělat šéftrenéra pro celé Jižní Čechy, což je další výzva. Takže to je teď moje hlavní náplň práce, a jsem rád, že si tuhle část mého já můžu u sportu realizovat. Pokud budu mít pořád co nabídnout, udržím se na bruslích a budu prospěšný malým hokejistům, budu šťastný.

Ale profese hostinského, to jsem taky já, protože jsem vyučený kuchař číšník, takže se pohybuju v prostředí, kterému bych měl rozumět. Žil jsem tady od svého dětství, motal se rodičům pod nohama a pak jsem v restauraci dělal brigády, takže vím o čem to je. Do kuchařiny se neženou, ale kdyby na to přišlo, hlady bych neumřel. Rozněst jídlo po place zvládnou.

Oba vypadáte mladě, nicméně u té 30 leté historie jste asistovali.

Svatbu jsme měli před 21 lety, říká Martina. Ale já jsem sem nastoupila hned po škole, a tak náš vztah už opravdu chvíli trvá. Když mi bylo 18 let, tak jsme spolu odcestovali do ciziny, kde Aleš hrál hokej. Ale vždycky, když jsme se vrátili, jsme naskočili do práce a pomáhali, kde bylo třeba. Jednak nás to baví, jednak se v téhle profesi nedá ustrnout v nějakém stereotypu, vždy je dobré nahodit nějaký nový levl. Protože s novými nápady získáš vždycky také nové hosty. Hospoda není jen o tom, že hodíš na talíř svičkovou s pěti knedlíky.

Aleši, oslavili jste výročí rodinného podniku důkladně?

Vyšlo to tak, že zrovna probíhal zápas z mistrovství Evropy ve fotbale České republiky s Dánskem, takže muži si to užili. Atmosféra byla parádní a na konci po prohraném utkání se stala nevídaná věc – lidé zatleskali našemu týmu i přes porážku, skvělé! Pak plynule navázala kapela, bylo tady kolem dvě stě lidí, tančilo se, jásalo a slavilo a zakončili jsme ohňostrojem. Každý stůl dostal zelňáky a škvarkové placky zdarma, aby měl základ, Martina ještě servírovala mrkvový dort s ananášem... Byla to pěkná oslava.

Vaši hosté chválí vynikající jídlo a velké porce i ve všední dny. Také mi u vás chutná.

Nevaříme žádnou vysokou gastronomii, kde dostanete talíř pocákaný olejem, posypaný kořením, masíčko a brambůrku, zaplatíte čtyři stovky, ale vlastně nevíte, co jíte. To se do naší restaurace u vody, kam přijde v létě hladový host v tričku a kraťasech, opravdu nehodí, vysvětluje Martina. Snažíme se do nabídky vnést trochu rodinného pocitu a jakousi čitelnost, nebo jak bych to nazvala. Připadá mi, že se „normálnost“ vytrácí jak z jídelničky, tak z lidí. Nepůjdeme cestou drahých porcí, ale nabízíme dobrý standard, ve kterém host objeví ještě něco navíc. Chceme, aby odešel dobře najedený a spokojený s veškerou péčí okolo.

Návrat k obyčejnosti by se mi líbil i ve snídaních pro ubytované. Dnes jsou v nabídce tisíce chutí, co člověk a hlavně dítě – jiná žádost. Nedá se vyhovět všem. Děti jsou schopné sníst barevné donuty, nutellu a jiné cukrové bomby. Já si zas raději užívám klasické snídaně, jaké dělají třeba v Rakousku. Vajíčko na hniličko, kus sýra, pomazánka, chléb s dobrou marmeládou, bílé kafe – v jednoduchosti je krása.

Co vaši kluci? Půjdou ve šlépějích rodinného podniku anebo...

Uvidíme. Dneska jsou všichni tři hokejisti, to se jim líbí nejvíce, směje se Martina.

Tři? Myslela jsem, že máte dva syny.

Máme. Já porodila dva, třetího trénoval Aleš na

„Kukl aréna“ roku 2000 otevřený zimní stadion nese jméno slavného hokejového obránce Miroslava Dvořáka (v létě bez ledu).

zimáku v ČB, potřeboval nutnou pomoc. Prostě se tam nějak našli, a skončilo to adopcí. Naším synům je 20, 18 a 7 let.

Uff. Tak to je ještě dobré skóre, vsadím se, že na zimáku je kluků mnohem víc.

Život nás prostě naučil, čeho je dobré si vážit, je přesvědčená Martina. Ne všichni mají život jednoduchý. Když mají smůlu děti, je to ještě horší. Víme, že zdraví je v životě to nejdůležitější. Důležité je najít klid v duši a vážit si toho, že máš zdravý rozum, zdravé ruce a chuť do práce. Pak můžeš dělat cokoli. Myslím, že můžeme říct, že pracujeme těžce. Je to vyčerpávající, unavuje nás to. Ale zase odezva od lidí nás nabíjí... Takže moje přání je, ať jsou lidi zdraví, ať k nám jezdí na dovolenou a chodí do hospůdky a ať se máme všichni rádi a jsme spokojeni.

Právě v „blbě“ době covidové si mnozí z nás rekapitulovali – a já o tom docela přemýšlela, kdo jsi, kam jdeš, jaký máš cíl a jestli jdeš tím správným směrem, kterým jsi jít chtěl. Pro nás je nejdůležitější rodina, už je nás doma hodně, protože velcí kluci už mají své dívky. My žijeme tím, co děláme, chceme dělat ještě něco okolo, ale víme, co je nejdůležitější.

Přijíždějí sem pravidelní hosté, vzpomínají na tchána, i když třeba nebyl na place, seděl u vody s jezevčíkem, měl nahozenou udičku a chytal ryby... A on dokázal být k lidem vřelý, uměl

s nimi promluvit. Moc bych si přála, aby na nás časem taky takhle vzpomínali. Nechceme být anonymní podnik. S lidmi mluvíme upřímně a od srdce. Aby si nás zapamatovali. My tady děláme všecko. Aleš údržbáře, mužského pro všechno, rozváží obědy... A já tuhle sázela kytky u venkovní zahrádky, přišla ke mně paní a říká, vy jim tady děláte zahradnici? A já povídám, ne, já tady kromě jiného sázím, kropím a opatruju kytky, protože je to náš podnik. A tak to je. Prostě to k tomu patří. Když pracuješ na vlastním, pracuješ hodně a děláš všecko, co je potřeba. Máš s tím starosti. Ale taky spoustu radostí.

Sportcentrum Dvořák, rodinnou restauraci s penzionem a chatkami vybudoval Miroslav Dvořák se svou ženou.

Byl úspěšný československý hokejový obránce, dvojnásobný mistr světa (1976 a 1977). V 80. letech 20. století hrál v NHL za tým Philadelphia Flyers. V té době se stal historicky prvním hráčem, který přijel z NHL posílit československou reprezentaci na mistrovství světa. Oba jeho synové se hokeji upsali také a navázali na sportovní tradici svého otce. Dnes už v ní pokračují i vnuci.

DADLO, DĚKUJEME!

Se závěrem školního roku končí ve funkci ředitelky Mateřské školy paní Mgr. Daniela Remtová. Za jejího působení se školky velmi zvelebily a všechny budovy postupně prošly rekonstrukcemi a přestavbami, třídy vybavila moderním nábytkem a funkčními hračkami pro děti.

Odchází člověk, který věnoval školám ze svého života hodně času. Odchází profesionál, který vždy věděl, co chce, o čem mluví a nedělal rozdíly mezi školkami. Dadla je pro nás autorita, kamarádka, vrba, co nás vždy vyslechne. Nejednou nám pomohla s našimi potížemi, smutky, ale i radostmi.

Chtěli bychom jí touto cestou poděkovat za celý personál školky, za krásná léta, která jsme s ní prožili. K poděkování se jistě připojí i řada rodičů a hlavně dětí, pro které vytvořila příjemné prostředí.

Věříme, že se úplně neloučí a bude s námi nadále v blízkém kontaktu. Do budoucího aktivního důchodu jí přejeme hodně sil a nových zážitků.

Děkujeme, holky ze školky.

PŘIJMĚTE POZVÁNÍ HLUBOCKÉ RODAČKY BÁRY KOUBKOVÉ, A VYDEJTE SE S NÍ NA CESTU DO INDIE S KNÍŽKOU BOJUI, SRAČIČKO!

O ČEM ŽE TO JE?

Báře je 30 a hledá zdraví. Jede pro něj do Indie, kam jinak by taky měla jezdit, že ano. A vy můžete být u toho, protože Bára se ničím netají a tak trochu záměrně mluví o tom, o čem se jen tak nemluví. Tajné lásky v letadle, olejové klystýry, pochybnosti mysli a oblíbené konverzace o zácpě nad talířem indického kari. Nejdřív ašram, potom jógový kurz.

Vyrazte s Bárou na dvouměsíční dokument o cestě k sobě. Bude ráda.

Knížku Bojui, sračičko! seženete na www.barakoubkova.cz. Tak pěkné počtení!

MEDVÍDEK

Je to trochu sentimentální příběh: do prodejny knih a hraček přišla dívka a nesla plyšového medvídka. Kdysi, krátce po narození, před nějakými sedmi lety, jí ho tady rodiče koupili. Kdykoli se holčičce ztratil, vždy ho zase našli. Medvídek po celá léta až dodnes drží u holčičky prvenství v žebříčku nejmilovanějších hraček. Tak se k nám spolu přišli podívat...

A pak že si dnešní děti svých hraček neváží! Jaká byla (je) vaše nejoblíbenější hračka?

foto: knihkupectví Olgy Trčkové

HLUBOKÁ BUDE HOSTIT PŘEHLÍDKU VETERÁNŮ CONCOURS D'ELEGANCE

Příznivci automobilové historie si přijdou na své ve čtvrtek 9. září. V centru města se uskuteční druhý ročník přehlídky veteránů Concours d'Elegance Hluboká. Před pivovarem bude k vidění okolo 30 vozů vyrobených v rozmezí 20. až 80. let minulého století.

Moderovaný program akce začne v 16:30 výstavou na prostranství mezi kostelem

Ještě před vyhlášení vítězů na hlubocké náměstí dorazí účastníci dálkové rallye Bohemia Classic, kteří budou mít v tu dobu za sebou už více než 700 kilometrů náročné cesty napříč republikou.

Nejen oni budou poté ještě k vidění na trase XII. South Bohemia Classic, největší tuzemské setinové rallye klasických vozidel. Do populárního motoristického podniku s mezinárodní účastí odstartuje z pátek 10. září z česko-budějovického náměstí Přemysla Otakara II. rekordní počet více než 160 posádek.

Hlavním partnerem Concours d'Elegance je Město Hluboká nad Vltavou.

Pavel Kacerovský, ČK motorsport

KULTURA A ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA POD JEDNOU STŘECHOU

foto: archiv školy

Končí prázdniny, ale festivalové léto se ještě přehoupne do babího léta. Kulturní dům Panorama svou nabídku prostírá nejen do programů v sále Panoramy, jízdrny v AJG či na zámku a vystoupení na náměstí, ale v září opět započne výuka v hudební škole.

„Je pravda, že nikdy jsme neměli takový statut jako teď, kdy je tato umělecká škola samostatnou, ministerstvem uznanou institucí, která vyučuje dětské talenty“, říká Petr Piša.

„Tak velký zájem o umělecké obory tady nikdy nebyl“, potvrzuje i jeho spolupracovnice Mgr. Lucie Vítovcová.

Skutečně?

Počty žáků narostly, už v pololetí jsme dělali zápisy a na konci školního roku také. Jsme až na pár míst plní – momentální kapacita školy je 150 žáků. Ministerstvo školství a krajský úřad nám od letošního školního roku schválilo ještě jeden nový obor, a to literárně dramatický.

Takže divadlo?

Ano, divadlo. Takže kdoví, třeba nám tady brzy začnou vyrůstat noví divadelní kolegové pro Kříž-žáky. Obor povede bezvadný a dětmi oblíbený pedagog, takže děti se mají na co těšit, dodává Petr Piša.

Do dramaťáku se hlásí hodně dětí, navíc se nám dobře rozprostřely věkové, a máme v rovnováze i kluky a holčičky. Na divadelní představení, které nastudují, se můžeme těšit dvakrát do roka. Pokud bude vše fungovat, jak má, rádi bychom přidali i hudební a pěvecký doprovod žáků naší umělecké školy.

Dokáže celou nabídku oborů vaše základní umělecká škola odborně zabezpečit?

Základní umělecká škola není jako zájmový kroužek. Máme fundované učitele, profesionály ve svém oboru. Pokud jste umělecká škola, probíhá skutečná výuka a žáci dostávají vysvědčení. Proto hned jak jsme začali oficiálně fungovat, ohlásila se česká školní inspekce. Její kontrola obsáhne všechno: kontroluje se zázemí pro děti, kvalifikace učitelů, inspektoři chodí do hodin a sleduje se kvalita výuky.

Proto můžu s klidným svědomím říci, ano, naše základní umělecká škola dokáže odborně zastřešit všechny nabízené obory.

Na příští školní rok jsme získali od města schválení navýšení kapacity na dvě stě dětí. Tím budeme naplnění po strop.

Vejdete se vůbec do budovy?

Výuka rozložena do pěti všedních dnů se vejde, samozřejmě víme, že jsme dům kulturní a divadelní, ale to jsou spíše záležitosti večerní a víkendové. Se školou se kulturní aktivity dobře doplňují, takže je to snad v pořádku.

Disponujeme šesti třídami, v každé se denně učí šest, sedm hodin, někde se učí děti po dvou, hudební nauka má ve skupině kolem deseti dětí, balet je skupinka více dětí, stejně tak dramatický obor. Vyučujeme děti od 5 let až do 18, eventuálně do ukončení maturity.

Takže ano, vejde se, a to ve vši kvalitě. Vybavení hudebními nástroji je zajištěno, a děti, které máme, jsou opravdu nadané. Brát děti jen do počtu není dobré, jsou pak nešťastné ony, učitelé a nakonec i rodiče.

Dvě stě žáků je dobré číslo, potvrzuje Lucie Vítovcová. Pokud by bylo ještě navýšeno, už bychom ztratili atmosféru rodinné umělecké školy. Neznali bychom všechny děti jménem, nevěděli bychom přesně, jaký kdo je, na koho platí přísnost a na koho vlídnost. Máme radost z blízkého kontaktu, všechny ty děti jsou krásné osobnosti.

Nejde nám o to expandovat ještě mimo hranice Hluboké, jde nám o dobrý pocit soukromého zařízení, kde je dětí tak akorát, kde se všichni známe a cítíme dobře.

Takže pořád platí co Čech, to muzikant? Nebo alespoň umělec jiného oboru?

Máme tu velmi talentované děti, některé navštěvují více oborů a doufáme, že o nich v budoucnu ještě uslyšíme. Většinou kombinují více hudebních oborů, nebo třeba klavír a balet. Jako za první republiky, hudební stránka osobnosti a získané správné pohybové vzorce se vám v životě neztratí...

Jsme vděční, že i s Alšovou jihočeskou galerií máme dobrý partnerský vztah a zázemí, že nám umožní konání závěrečných koncertů v jízdrně, celkový zážitek je pak velmi umocněn.

Přestože to byl školní rok covidový, podařilo se toho hodně. Vydařený závěrečný velký červnový koncert v AJG máme zdokumentovaný, na našich webových stránkách jsou ke shlédnutí skoro všechny uskutečněné koncerty. Mělo být ještě velké vystoupení baletu, ale to už nám bohužel překazil covid – takže se odehrálo jen menší představení v sále Panoramy. Ale jak jsem již zmínil, vše máme nahrané, rodiče i děti se ke svým výkonům mohou kdykoli vrátit a znovu

se je připomenout na videonahrávce. V tomto „natáčecím“ trendu budeme pokračovat. To, co jsme začali vlastně jenom kvůli covidu, se ukázalo jako dobrá věc.

Co se ještě povedlo?

Stěžejní pro nás bylo, že jsme přežili covid a s ním spojené uzavření škol. Velkou radost máme i z nákupu akustického klavíru Petrof v krásném bílém provedení, který jsme si dovezli z Ostravy.

Od nového školního roku budeme přibírat tři nové učitele, tak se těšíme na novou spolupráci a nové tváře.

Umělecký kulturní život Panoramy se vrací zase do starých kolejí...

Rozhodně. Na to se těšíme. V současné době s určitými pravidly můžeme fungovat. Kultura se tak trochu rozdělila na letní a zimní, jaká bude podzimní budoucnost kultury v uzavřených prostorech uvidíme.

Duben, květen, červen byl ve znamení biografi venku na náměstí, od července už opět hrajeme i v Panoramě. Skoro každý čtvrtek uvádíme nový film, v říjnu se těšíme na premiérový film Karel. Přináší ojedinělý pohled do soukromí a duše Karla Gotta, natáčela ho renomovaná režisérka Olga Malířová – Špatová.

Na Hluboké to ve veřejném prostoru znělo, hrálo a žilo, považujeme to za skvělý přístup města ke kultuře, jejímu oživení a prevenci toho, aby lidi ve stresu všedních dnů nezapomněli, že nejen chlebem živ je člověk. Lidi poslouchali, tancovali pod širým nebem...

Doufáme, že Křížžáci zase začnou zkoušet a hrát, pozvali jsme i další divadlo – Marešovu divadelní společnost. Ti k nám zavítají s dětským přestavením „Povídání o pejskovi a kočičce“ a s divadelní již klasikou „Můj sluha Saturnin“. V případě, že nám finanční situace dovolí, v rámci nabídky pořadů bychom rádi pozvali umělce i z větší dálky. Třeba i nějakou besedu s oblíbeným hercem, spisovatelem. Divadelní sál v Panoramě finančně utáhne představení jednoho, maximálně dvou herců...

Doufáme, že nudit se v našem kulturním stánku nebudeme.

Do auly Panoramy se právě nahrnuly děti po absolvování týdenního příměstského tábora s názvem „Cesta hudebním světem“. Měly za sebou spoustu hraní, soutěžení, tematické programy, ale i letní radovánky a opékání buřtů. Uteklo to jako voda. Letošní prázdniny jsou za námi.

Je čas naladit nástroje a vykročit do dalšího uměleckého školního roku, koupit si lístky do biografi nebo na jiný kulturní zážitek. Udělá vám dobře, uvidíte.

PROMÍTÁME V KC PANORAMA

začátek vždy v 19.00 hodin, cena 150 Kč

2.9. ATLAS PTÁKŮ

čtvrtek

Nový film režiséra Olmy Omerzu proplétá komplikované rodinné vztahy se světem moderních komunikačních technologií, které dokáží využít naše slabá místa.

drama (ČR), 90 minut **D** 12+

4.9. PRVOK, ŠAMPÓN, TEČKA A KAREL

sobota

Čtyři kamarádi ve středním věku si přiznají, že nežijí tak, jak si představovali. A rozhodnou se vyřešit svou krizi provokativní hrou s téměř nespílitelnými úkoly. Jak čtyřlístník zjistí, jestli je opravdový chlap?

komedie (ČR), 100 minut **D** 12+

9.9. CESTA DOMŮ

čtvrtek

Cesta domů režiséra Tomáše Vorla navazuje na jeho filmy Cesta z města a Cesta do lesa, vytvoří z nich uzavřenou trilogii a završí osudy všech stěžejních postav. Film Cesta domů chce vzdát hold životu na vsi, vesnickým tradicím a rodinnému sedlačení, soužití s přírodou a krajinou.

komedie/romantický (ČR), 92 minut **D** 12+

10.9. JEDINĚ TEREZA

pátek

Příběh lásky, která se ocitla v nejkritičtějších bodech. Co udělá zamilovaný člověk, aby ji zachránil? Úplně všechno. Navzdory tomu, že ho čekají četné nástrahy, omyly a fatální nedorozumění. Lásky prostě bolí.

komedie/romantický (ČR), 102 minut **D** 12+

23.9. ZBOŽŇOVANÝ

čtvrtek

Uznávaný a všemi oblíbený pediatr Zdeněk (Jiří Bartoška) jde do důchodu. Celý život byl vyhlášeným lékařem a nyní se těší na zasloužený odpočinek. Ještě víc se však těší jeho rodina – manželka Olga (Zuzana Kronerová), která se už nemůže dočkat, až o něj bude pečovat, stejně tak jako jeho dcera Zuzana, jejíž manželství s Karlem (Jiří Langmajer) se nedávno rozpadlo.

komedie (ČR), 99 minut **D** 12+

24.9. MATKY

pátek

Hereckými hvězdami obsazená komedie o tom, jaké to opravdu je být v dnešní době mámou malých dětí a k tomu současně ženou, partnerkou a kamarádkou. Zkrátka, jak být matkou a nebláznit se z toho.

komedie/romantický (ČR), 95 minut **D** 12+

30.9. RODINU SI NEVYBEREŠ

čtvrtek

Kam se hrabou problémy manželů Verneuilových ve filmu CO JSME KOMU UDĚLALI?! Morelovic rodinu čeká ještě šílenější jízda a věřte, že být v kůži své pubertální dcery (nebo syna) není jednoduchý úkol.

komedie (Francie), 92 minut **T** 12+

PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI V KC PANORAMA

vždy v neděli od 17.00 hodin, cena 130 Kč

5.9. MAZEL A TAJEMSTVÍ LESA

neděle

Lidským hrdinou filmu je městský kluk Martin s přezdívkou Mazel. Příroda ho moc nebere, má radši svůj telefon a na trapnej tábor pod stan do lesa jede spíš z donucení. Právě on ale objeví tajemné lesní bytosti a uzavře s nimi dohodu. Nejdřív mu pomáhají uspět v táborové hře, nakonec ale musí vyřešit mnohem důležitější a náročnější úkol.

rodinný (ČR), 80 minut **D**

12.9. MOŘE KOUZEL

neděle

Mladý delfin Delfi je odjakživa strašpytlík a hodně velký stydlivka. V moři náhodou objeví kouzelnou klenbu, která dokáže každou rybu proměnit v to, čím si přeje být. A Delfi by si moc přál být statečný, aby v sobě našel odvahu vydat se hledat svého otce, který záhadně zmizel.

animovaný/komedie (RUS), 62 minut **D**

FESTIVAL / DIVADLO / CESTOPIS

3.9. SPOLEČNĚ

pátek

ANDREA HOLÁ, ELIS OCHMANOVÁ
A LUKÁŠ RANDÁK

začátek ve 20.00 hodin

Tři muzikáloví zpěváci, kolegové, přátelé. Ač každý z jiného koutu republiky, už poněkolkáté společně opět na Hluboké, aby se s publikem podělili o své oblíbené písně oblečené do nového kabátu jen pro dnešní den. Večer plný hudby napříč žánry za doprovodu živé kapely.

Místo konání: AJG Hluboká nad Vltavou

8.9. CESTOPIS - GRAND CANYON

středa

začátek v 17.00 hodin

Grand Canyon je jedním z mála pozemských terénních útvarů, které můžete spatřit z vesmíru. Ne náhodou je toto místo jedním z nejoblíbenějších amerických národních parků. Ročně sem zavítá na pět milionů návštěvníků, kteří ovšem mají možnost poznat jen zlomek skutečné nádhery Grand Canyonu.

17.9. MIRO ŽBIRKA S KAPELOU

pátek

začátek ve 20.00 hodin

Miro Žbírka patří k těm, kteří na svém koncertě nezklamou. Jeho naprosto charakteristický hlas je zárukou, že písně budou mít i naživo originální cejch i atmosféru. Jeho zkušená kapela pak odehraje své party s přehledem a jistě, a tak se narodí večer, ze kterého se nechce domů.

Místo konání: Sál Alšovy jihočeské galerie

26.9. POVÍDÁNÍ O PEJSKOVÍ A KOČIČCE

neděle

začátek v 10.00 hodin; 80 Kč, děti do dvou let na klíně rodiče zdarma
Veselá vyprávění o dvou nerozlučných kamarádech již natrvalo patří mezi klasická díla dětské literatury. Kdo by neznal příběhy o tom, jak pesek s kočičkou pekli dort nebo drhli podlahu. Do podoby hravého divadelního představení s živými herci toto literární dílo převedla Marešova divadelní společnost. Pestrá scéna, veselé kostýmy, libivé písničky a spolupráce s dětským divákem jsou zárukou kvalitního představení.

T české titulky **D** český dabing **12+** přístupné od 12 let **15+** přístupné od 15 let **18+** přístupné od 18 let

Předprodej a rezervace vstupenek
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 608 958 565

Kde nás najdete:
Masarykova 974
Hluboká nad Vltavou, 373 41

SVATOVÁCLAVSKÝ CHORÁL

28. září – Václav, Den české státnosti (935)

Patronem naší země je odjakživa sv. Václav a jedna z nejznámějších modliteb za vlast je právě svatováclavský chorál. Kořeny této modlitby sahají do 12. století, jejím původním jazykem je staročestina. V průběhu staletí se k prvotní verzi přidávaly další sloky a tak postupně se rozšiřoval původní text do podoby, jak ho známe a zpíváme dnes.

Vůbec nejstarší dochovaná podoba písně je v kronice Beneše Krabice z Weitmile z roku 1368, který obsahuje celkem 3 sloky.
Kněže Václave
vévodo České země
kněže náš

pros za ny Boha
svatého Ducha.
Kyrie eleison!

Nebeské toť dvorstvo krásné
blaze tomu ktož tam pojde
život věčný
oheň jasný
svatého Ducha.
Kyrie eleison!

Pomoci tvé žádámy
smyluj se nad námi
utěš smutné
odžeň vše zlé
Kněže Václave.
Kyrie eleison!

Text současné verze

Svatý Václave, vévodo české země,
kněže náš, pros za nás Boha, svatého Ducha!
Kyrie eleison.

Ty jsi dědic české země, rozpomeň se na své plémě,
nedej zahynouti nám ni budoucím, svatý Václave!
Kyrie eleison.

Pomoci my tvé žádáme, smiluj se nad námi,
utěš smutné, zažeň vše zlé, svatý Václave!
Kyrie eleison.

Nebeské jest dvorstvo krásné, blaze tomu, kdo tam dojde,
v život věčný, oheň jasný svatého Ducha.
Kyrie eleison.

Maria, Matko žádoucí, tys Královna všemohoucí,
prosiž za nás, za křesťany, svého Syna, Hospodina!
Kyrie eleison.

Andělé svatí nebesťi, račte nás k sobě přivést,
tam, kde chvála nepřestává věčného Boha.
Kyrie eleison.

Všichni svatí, za nás proste, zahynouti nám nedejte,
svatý Vite, svatý Norberte, svatý Zikmunde,
svatý Prokope, svatý Vojtěše,
svatý Jene Nepomucký, svatá Ludmilo,
svatá Anežko, svatá Zdislavo,
svatý Václave!
Kyrie eleison.

Bohu Otci chválu vzdejme, svatým křížem se žehnejme:
Ve jménu Otce i Syna jeho i Ducha svatého.
Kyrie eleison.

„Ve všem počínání byl Václav skromný.“ Gumpold biskup Mantovský, Život Václava, knížete českého

Svatováclavský chorál Sv. Václave je dle soudu mnohých ta pravá a jediná hymna Země Koruny české. Na jedné straně monumentální, drtící, na straně druhé ovšem pokorná, trpělivá a plná důvěry a tiché radosti. Neobsahuje sice příjemnou přírodní lyriku písně „Kde domov můj?“,

ale není uměle vlastenecká. Svá ochranná křídla rozvírá nad všemi prosícími a ve své jednoduchosti zároveň děkuje. Ukazuje člověka jako věčně zápasícího ve své slabosti – ale nakonec vítězíciho. Vítězství ale není zachyceno v patetických oslavných věncích, triumfálních branách a velikosti vlastního národa. Ale v nevysloveném, však odušněném příslibu zachování. Velice nadčasové.

SVATÝ VÁCLAV ŽIL POUHÝCH 28 LET. VE 14 LETECH VÁCLAVOVI ZEMŘEL OTEC A BYLA ZAVRAŽDĚNA JEHO BABIČKA.

Svatý Václav (asi 907–935) byl synem českého knížete Vratislava a Drahomíry. Václavovy výchovy se ujala jeho babička Ludmila, matka knížete Vratislava. Václavovi se dostalo na tehdejší dobu mimořádného vzdělání ve slovanském i latinském jazyce. Po smrti knížete Vratislava v roce 921 se ujala vlády Václavova matka Drahomíra. Václav a jeho mladší bratr Boleslav zůstali v péči Ludmily. Mezi Drahomírou a Ludmilou ale vznikl spor o moc v zemi. Ten skončil vraždou Ludmily: zabili ji členové Drahomířiny družiny na Tetíně 15. září 921.

Václav se ujal vlády v 18 letech – nejpozději na podzim roku 925, kdy nechal převést ostatky své babičky sv. Ludmily z Tetína do Prahy.

Václav přijal strategii upevňování knížectví ve stávajících hranicích, nerozhodl se pro expanzivní politiku. Se sousedním Saskem volil smírné řešení, které spočívalo v placení tributu výměnou za mír. Václav

byl křesťanským panovníkem, legendy mluví o mnohých skutcích dobročinnosti. Přibližně roku 930 pak postavil Václav na pražském hradě kostel zasvěcený svatému Vítu.

Ve 28 letech byl zavražděn ve Staré Boleslavi svým bratrem Boleslavem. Ráno se vydal Václav do kostela na bohoslužbu, ale byl u dveří chrámu zabit Boleslavovými družiníky. Stalo se to 28. září, pravděpodobně roku 935. Přestože zemřel v tak mladém věku, byl život Václava smysluplný a navždy inspirující pro budoucí pokolení. Našel a naplnil své poslání.

PANOVNÍK NAVŽDY

Svatý kníže je považován za ideálního vládce, za světce vyznačujícího se praktikovanou křesťanskou vírou, mučedníkem a zároveň svatého panovníka. Karel IV. stanovil, že svatý Václav je trvalý panovník, zatímco aktuálně vládnoucí král je jeho zástupcem. To symbolizoval i fakt, že koruna českých králů spočívala na Václavově lebce a král si ji mohl jen vypůjčit na den své korunovace.

VORAŘSKÝ DEN

Lovecký zámek Ohrada ve spolupráci se spolkem Vltavan v Purkarcích pořádá dne 11. 9. 2021 Vorařský den, tradiční akci oslavující plavecké řemeslo. Členové spolku si pro návštěvníky připravili jak přednášky, tak jako každoročně ukázky vorařského řemesla a tvořivou dílnu pro děti. Letošní ročník je věnován osobnosti Václava Husy, poslednímu voraři v Čechách.

V mysliveckém sále bude umístěna výstava sbírkových předmětů a plaveckých kronik ze sbírek Národního zemědělského muzea spolu

s výstavou fotografií s tematikou voroplavby. Cílem organizátorů je též představit zapomenutá a zanikající řemesla a formou ukázek je připomenout veřejnosti. Pozvaní řemeslníci ukážou návštěvníkům vázání provazů, předání na kolovrátku, tkaní, textilní techniky, výrobu keramiky na hrnčířském kruhu, pletení košíků, výrobu březových košťat, řezbářství, kovářství.

Pro děti jsou připraveny tvořivé dílny s vázáním vorů, různé soutěže a kvízy. Nelze též opomenout lektorský program „Voroplavba“.

KARLŮV HRÁDEK – OHLÉDNUTÍ ZA LÉTEM A POZVÁNKA NA PODZIM

ZAHÁJENÍ SEZÓN

Letošní sezónu jsme slavnostně odstartovali 12. června akcí Zahájení sezony na Karlově Hrádku. Návštěvníky čekal bohatý program věnovaný lovu a lesnictví. Po společné modlitbě s panem farářem Thomasem van Zaverem u kříže sv. Erasma nás přivítali zástupci města a partneři projektu oživení Karlova Hrádku, abychom posléze otevřeli nově zrekonstruovaný mostek a symbolicky celou sezónu. Svou činnost zde během celého dne u svých stanovišť představily organizace: Muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství NZM Ohrada, Lesy ČR – LS Hluboká, Cech Sv. Huberta z Novohradska a Hluboká v pohybu. V předhradí si tak mohli velcí i malí návštěvníci na připravených stanovištích zábavnou a naučnou formou rozšířit své znalosti z oborů lesnictví, myslivosti, ochrany přírody, přežití a pohybu v přírodě. Nechyběla ani živá muzika, občerstvení, opékání špekáčků a dobré hlubocké pivo.

KOMENTOVANÉ PROHLÍDKY A KOCOUR MODROOČKO

Během letních měsíců jsme uspořádali celkem 4 komentované prohlídky pro děti z příměstských táborů. Dvě odpoledne jsme zpestřili program o divadelní představení muzikálového příběhu Kocour Modroočko. Hlavními interprety byli mladí členové Divadelního spolku Křížžáci a hosté ze souboru Komorní studio České Budějovice v drammatizaci a režii Jiřího Untermüllera podle knižní předlohy Josefa Koláře a hudebního zpracování Marka Ebena.

ARCHEOLOGICKÉ LÉTO

Archeologické ústavy AV ČR v Praze a v Brně ve spolupráci s dalšími archeologickými pracovišti připravily sérii komentovaných prohlídek vybraných archeologických lokalit, mezi které patří i Karlův Hrádek. Během 5 prohlídek umožnili odborníci nahlédnout, co obnáší práce archeologa a co se skutečně skrývá v zemi na známých i trochu pozapomenutých lokalitách. Poslední komentovaná prohlídka proběhne v rámci archeologického výzkumu ve čtvrtek 9. 9. 2021 od 14 hodin na Karlově Hrádku. Rezervace na <https://archeologicky-ustav-av-cr.reservio.com/>

ZÁŘÍ NA KARLOVĚ HRÁDKU PATŘÍ ARCHEOLOGŮM

V rámci archeologického výzkumu, který proběhne ve dnech 6. – 17. září 2021, připravil Archeologický ústav FF Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích pro své studenty i pro širokou veřejnost cyklus přednášek o nových archeologických výzkumech a dne 16. 9. 2021 se ve 14.00 hod. uskuteční „Den otevřených dveří“ s prohlídkou výsledků výzkumu přímo v terénu.

Již nyní se terén na nádvoří připravuje pro archeologický výzkum, proto dbejte zvýšené opatrnosti při pohybu v tomto prostoru. Také zde již započaly práce v rámci další etapy konzervace zdí.

Do označeného prostoru bude vstup zakázán.

Kulturní akce konané v roce 2021 na Karlově Hrádku jsou podpořeny Jihočeským krajem v rámci projektu „Kulturní program na Karlově Hrádku“.

Děkujeme všem, kteří poslali dobrovolný příspěvek na projekt Karlův Hrádek!

Pokud chcete přispět i vy a pomoci realizovat projekty podporující tuto jedinečnou památku, můžete poslat libovolný obnos na transparentní účet spolku č. 5858597349/0800.

*Děkujeme za přízeň a spolupráci
Spolek Karlův Hrádek
www.karluvhradek.cz*

POHÁDKOVÉ LÉTO PLNÉ DOBRODRUŽSTVÍ

Díky spolku Hluboká v pohybu mají děti každoročně o prázdninovou zábavu postaráno. S trochou nadsázky lze dokonce říci, že v létě spolek pracuje na dvě stě procent! Sportovní Montessori školka Děti v pohybu byla otevřena bez přerušení během celých prázdnin a nabídla tematicky zaměřené programy, které mohly navštěvovat i děti z širší veřejnosti. Své nejmenší ratolety mohli rodiče svěřit do Montessori jeslí. Kromě toho děti zažívaly dobrodružství na mnoha příměstských táborech. Petr Kubička, který se podílel na realizaci táborů, nám letní aktivity spolku přiblížil.

Petře, kolikáté prázdniny už máte za sebou a jak letošní aktivity hodnotíte v porovnání s předchozími ročníky?

Letos se jednalo již o šesté léto našich příměstských táborů a zatím můžeme hrdě říci, že jejich úroveň je vzestupná, stejně jako zájem o ně.

Liší se vaše programy od těch konkurenčních?

Za léta působení jsme navázali spolupráci s několika subjekty, které s námi spolupracují a na realizaci prázdninového programu se podílejí – díky tomu máme například přístup ke skvělému sportovnímu zázemí a vybavení. Výborný je i náš tým složený z řady zkušených odborníků a pedagogů. Troufám si říci, že díky tomu je řada našich programů v mnoha ohledech exkluzivní.

Jak pocítujete často zmiňovaný fakt, že některé rodiny mají v této době „hlouběji do kapsy“?

Aby si naše tábory mohl dovolit opravdu každý, nabízeli jsme zájemcům možnost využít na tábory klubovou slevu z našeho dotovaného dětského klubu. Je ovšem fakt, že náklady na provoz všech našich aktivit postupně vzrůstají stejně jako všem soukromým provozovatelům. Snažíme se to balancovat a nabízet za danou cenu to nejlepší.

Není řešením k nižší ceně a vyššímu výdělku zvýšit kapacitu táborů a programů?

Takový přístup se nám nelíbí. Naší prioritou nejsou přeplněné tábory, preferujeme individuální přístup a chceme, aby každému dítěti byla věnována dostatečná péče. Navíc s vyšším počtem dětí vzrůstají požadavky na personál, administrativu i zázemí. Pokud je naplněna minimální kapacita, tábor může proběhnout. A ta byla naplněna vždy.

O který tábor byl největší zájem?

Značný zájem byl i letos o tábor s názvem „Přežít“ i o oblíbený rybářský tábor, děti ovšem přilákalo i karate, gymnastika, hudba i dramaticky laděný tábor, při kterém si nacvičily divadelní hru. Každý si našel to, co ho baví, řada dětí našich táborů absolvovala hned několik.

Chystáte něco podobného i ve školním roce?

Od září probíhají pravidelné sportovní lekce. Obdobou táborů budou tematické noci. Dvě z nich by měly proběhnout ještě v září. Podrobnosti sledujte na našem webu a Facebooku.

Rozvrh lekcí: www.hlubokavpohybu.cz

foto: Karla Fotograf Peldová, archiv spolku;

autor dvojstrany: Aleš Dokulil

Oblíbený rybářský tábor s Jakubem Kabátem se konal v prvním srpnovém týdnu.

Děti z Montessori školky poznaly práci těch, kteří se starají o naše zdraví a bezpečí.

Na táborová dobrodružství vyjžděly děti s autobusem od firmy ČIVAKO.

Školní výuce předcházela tato rekonstrukce.

Ti odvážnější zdolali ferratu u stezky Vltavy. Mnozí z nich hrdě nosili i letošní táborová trička.

V Montessori školce proběhl i indiánský týden.

Poslední prázdninový týden patřil divadlu. Děti při něm nacvičily divadelní hru O Červené Karkulce.

INDIVIDUÁLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ ZAHÁJENO! VÝUKA ZAČALA NA BEZDREVSKE BASTĚ

Minulé vydání zpravodaje představilo novinku, která 1. září spatřila světlo světa. Individuální výuka pro děti na úrovni první třídy ZŠ poskytné dětem vzdělání srovnatelné s osnovami běžné školy, avšak díky méně početnému kolektivu bude kladen důraz na individuální schopnosti a potřeby dětí, na výuku cizího jazyka a na pohybové aktivity. Spolek zareagoval na opožděné stavební práce a obratně využil pořízené prostory Bezdvorské bašty, kde zbudoval vhodné prostředí pro výuku již během léta. Tam bude probíhat i činnost odpoledního dětského klubu, který je určen dětem na úrovni 1. stupně ZŠ.

DĚTI V POHYBU JSOU OD SRPNA NA ČERSTVÉM VZDUCHU JEŠTĚ RADĚJI

Ve sportovní Montessori školce byla úspěšně dokončena revitalizace zahrady. Děti se mohou nově procházet po perfektně rovném trávníku, k tomu mohou využívat zahradního nábytku, a to jak pro odpočinek, tak pro poznávání a tvořivé činnosti. Jelikož se jedná o sportovní školkou, nechybí ani trampolína, která je navíc zabudovaná přímo do travnaté plochy. Zahrada je nově oplocena speciální protihlukovou stěnou, která plní bezpečnostní funkci a zároveň dětem nezabraňuje při výhledu do zámeckého parku. Poděkování patří městu Hluboká nad Vltavou, které na vybudování protihlukové stěny přispělo.

SPORTOVNÍ LEKCE POKRAČUJÍ, PRO DOSPĚLÉ SE DO ROZVRHU VRAĆÍ PUMP

Od září pokračují pravidelné sportovní lekce pro děti i dospělé. Zájemci v nabídce najdou stejné programy jako na jaře, chybět nebude ani vinyasa jóga nebo program Děti na startu. Ženy i muži mohou nově navštěvovat pump s Michaelou Švábovou, a to každou středu. Jedná se o oblíbené cvičení s hudbou a činkou, které komplexně zapojí všechny tělesné partie a pomůže zpevnit postavu. Většina lekcí nyní probíhá v tělocvičně Montessori školky na adrese U Parku 1610, vzhledem k omezené kapacitě doporučujeme rezervaci na čísle 777 147 740. Kompletní rozvrh najdete na www.hlubokavpohybu.cz.

KONÍČCI PRO RADOST

foto: archiv Recourse Sociální podnik Hluboká nad Vltavou

S Ivanou Jačkovou a Jitkou Zemanovou jsme si povídaly o realizaci nápadu, který přinese hodně radosti. Isem si tím jistá. Jestli máte v rodině malou či jen trochu větší slečnu, možná vám brzy přibude nový člen domácnosti.

Kůň! Ale nebojte se, tenhle koník vám starosti nepřidělá. Hobík je totiž roztomilá koňská hlava na tyčce – obdoba historické dětské hračky. Není už dřevěná, je šitá ve tvaru opravdové koňské hlavy a je povýšena na kamaráda, se kterým chodíte běhat, skákat a trénovat, sama nebo v partě kamarádek. O koníka se pečlivě staráte... a možná se brzy na Hluboké zúčastníte Hobíkových závodů na soutěžní dráze...

Tedy, pokud jste holčička mezi 5 – 18 lety.

Hlubocký sociální podnik Recourse díky invenci Ivany Jačkové a díky šikovnosti zaměstnankyň právě uvádí na trh moc pěknou novinku.

Značka je na světě, seznamte nás! Odkud přišel nápad, abyste se ujali výroby hračky pro holčičky?

Ivana Jačková: Vlastně nás inspirovala devítiletá dcera. Ráda jezdí na koni – opravdovém, živém – a hobíci ji pochopitelně zaujaly. Viděla na internetu divíky sport, který je oblíbený ve Finsku a rozšiřuje se v Německu a jinde. Zjistili jsme, že když bychom chtěli koupit hobbyhorsingovou

koňskou hlavu, tak nemáme kde. V zahraničí? Hm, tak si ji ušijeme sami... S Jitkou Zemanovou a dalšími kolegyňmi se intenzivně zkoušel ten správný střih a postup při šití. A když se nám to povedlo, zaregistrovali jsme ochrannou značku, připravili web s katalogem nabídky a máme spoustu dalších koňských nápadů...

Jitka Zemanová: Dostaly jsme zadání, a protože ve firmě nemáme nouzi o šikovné ženy, pustily jsme se do ruční práce. Tvoříme, šijeme a dva tři měsíce trvalo, než jsme vymodelovaly ten správný tvar a vytvořily první prototypy koňské hlavy. Důležité bylo sehnat látky, tak, aby imitovaly vzhled koňské srsti, aby seděla kvalita a odpovídala také cena. Naše předlohy finálního výrobku byly pracné, diskutovalo se, zkoušelo... Museli jsme nakoupit vhodné šicí stroje, šije se částečně i ručně.

Nejde jen o tvar hlavy, ale správnou výplň, detaily očí, barvy... Ve chvíli, kdy jsme si ověřily vlastní originální střih a koňská hlavička vypadala tak, jak jsme si přáli, kontaktovali jsme domov sv. Anežky v Týně a sociální podnik Madlenka v Písku. Tam se začalo se sériovou výrobou a s doplňky. Protože v těchto dílnách pracují klienti, kteří třeba mají zhoršenou motorickou dovednost, snažili jsme se, aby střihy a provedení zakázek dokázali zvládnout. Střih hlavy sice trochu náročný je, nicméně vše funguje na jedničku a z dílen vycházejí perfektní výrobky, koníčky jsou k zamilování.

Vlastně musím říct, že jsem zpočátku nevěřila, že to všechno klapne. Ale dnes už ano, obdivuji Ivu Jačkovou, že dá vždycky každému nápadu tu správnou dynamiku. Když navštívíme Madlenku v Písku, vidíme, jak jsou tam nadšení, že můžou koníky šít a jaká je to pro ně motivace. Tvořit věci, které někoho potěší, je pro všechny zúčastněné radostná práce.

Dětský svět je plný fantazie!

V dřívějších dobách byl koník obvyklá hračka. Pánové i dámy se pohybovali na koních běžně, a děti samozřejmě napodobovaly styl jízdy na koni. Ať už byl kůň houpací, anebo koňská dřevěná hlava na tyčce, jakou máme na mysli dnes. To všechno je dobré, děti se zábavnou formou učí poznávat svět zvířat, učí se etice, studují život svého kamaráda. Děvčátka se totiž díky své hračce samozřejmě začínají zajímat o koňský sport, chtějí vědět víc, také o povaze, potřebách koně, zajímají se o koňská plemena a podobně.

A tak ve chvíli, kdy skončí „hrací“ období péče o koníka, česání a zaplétání hřívy, krmení a výměna ohlávek, nastává období sportovní. Jakmile osedlá první holčička ve třídě koníka, další se přidají.

Víte, že vám závidím? Být u zrodu hračky, navrhovat doplňky, to je inspirativní. Vy si tu s kolegyněmi prostě hrajete, za to snad ani nemůžete chtít plat.

Je pravda, že nás to hodně baví. Malá Theuška nám ukazuje figle vázání ohlávky a podobná tajemství. Protože jezdí na skutečném koni, má praktickou stránku věci v malíčku: Takhle je to správně a takhle špatně! Kokarda patří na levou stranu ohlávky. Takže detaily máme vychytané, aby nás někdo nekritizoval za neznalost.

Samotné holčičky jsou inspirací, přemýšlejí, jaké plemeno koně by chtěly, co je pro něj typické a podobně. Proto jsme ještě dohodli spolupráci s výtvarnicí Šárkou Rubickovou, která by koničky „doladila“ kresbou na látku – různé puntíky potřebujeme třeba u grošáků. Další detaily by šly koníkům „přimalovat“.

A ty skvělé doplňky, co ještě ke koníčkovi patří...

Všimli jsme si, že holčičky bývají tvořivé, samy si vyrábějí doplňky, koničky zdobí a starají se o ně. Jsou schopné si pro ně obstarat i seno. Děvčátka tedy u nás dostanou ke koníčkovi batůžek na koníka, aby se neošoupal a mohl cestovat se svou jezdčyní, kam libo, také sáček s pamlsky.

Dobroty v sáčku jsou z filcu: hruška, jablko, keksík, salátová okurka, cuketka, mrkev. Tedy zdravé pamlsky, které koni neublíží. Jsou buď placaté, nebo tvarované a šije nám je Domov sv. Anežky v Týně.

Děti chtějí svému kamarádovi dopřát plnohodnotný život. Takže v dětském pokojíku najdete stání s dvěma koníky, protože jeden dobře běhá a druhý zase dobře skáče a vlastně jednomu koníčkovi by bylo smutno. Anebo je tam maminka kobyłka s hříbátkem. Začínáme totiž vyrábět i hříbátka, jsou vhodnější pro

úplně malé holčičky, jsou menší a lehčí. V plánu ještě máme hlavy koníků v trochu variabilních verzích, podle znaků koňských ras. Jsou rozdílní například podle tvaru nosu, někteří tuponosí, jiní více prohnutí v profilu. Samozřejmě chystáme českého kladrubského koně a arabského hřebce, fríského koně...

Kromě koňských hlav děláme také čabraky – to jsou takové ty „čepičky“ na koňskou hlavu i s ušima, můžou být z brokátu pro arabské koně, nebo háčkované, s cinglratky. Ohlávky, různé dečky a další doplňky.

Jak víme, v některých zemích už jsou hobby koníci rozšíření, v Čechách se začínají objevovat...

Hra s holkem má víc efektů, myslím, že nejlepší je ten, že děti s tím koníčkem jdou ven, říká Jitka Zemanová. A nacvičují kroky a skoky, které jsou předepsané třeba pro parkúr. Různé vysoké překážky, přesně určená dráha, má to svá pravidla, a to všechno ony musí zvládnout, včetně jakési „choreografie“ svého závodu. A to už je motivace, která začíná bavit i větší dívenky. Skáčou docela vysoké překážky, překonání výšky s koňskou hlavičkou na tyči je docela náročné, chce to trénink a šikovnost.

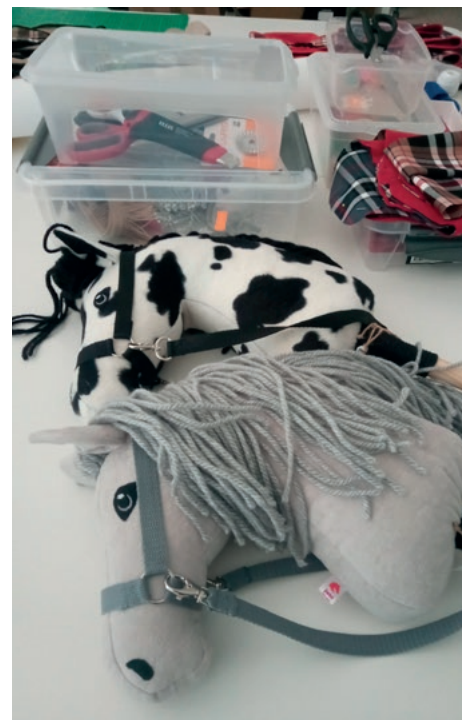
Věříme, že zájem poroste. Ve Finsku skáčou i skoro dospělé dívky, pro ně už je to záležitost sportovní, snaží se napodobit eleganci pohybu koně. Živá jezdčyně a neživý kůň – někdy je pohled na závodnici opravdu sugestivní, jakoby oba spolu splynuli. Svou roli hraje fantazie dívek a diváka. Tohle je velké plus, které u ostatních sportů nenajdete.

Myslíme si, že třeba Hluboká bude inspirací pro vznik dalších klubů majitelek holků, vysvětluje Iva Jačková. Moje dcera jezdí nejen na živém koníku, ale ve volném čase i na holkách,

a už má kolem sebe pár dalších děvčátek, které to baví. Mají vytvořené překážky v herně v přízemí naší firmy v domě Podzámčí. Venkovní sportoviště, aréna, kde se bude provozovat hobby horsing, a kam si mohou přijít zaskákat i další děti, se brzy otevře na louce za špuntárem ve Sportovním areálu. A současně zakládáme klub Hobby horsingu na Hluboké, abychom mohli začít pořádat závody.

Každý váš koník jde k nové majitelce se svou průvodkou.

Na ní má své jméno – ale to si holčička může změnit podle svého přání. Podle barvy a dalších znaků uvedeme, že je to například anglický plnokrevník. Napíšeme krátkou charakteristiku

jakou má kůň povahu a jak je třeba s ním zacházet, a že už se těší na svou novou jezdkyňu. Dostane také kokardu, kterou koně dostávají v soutěžích, jako doklad svého úspěchu.

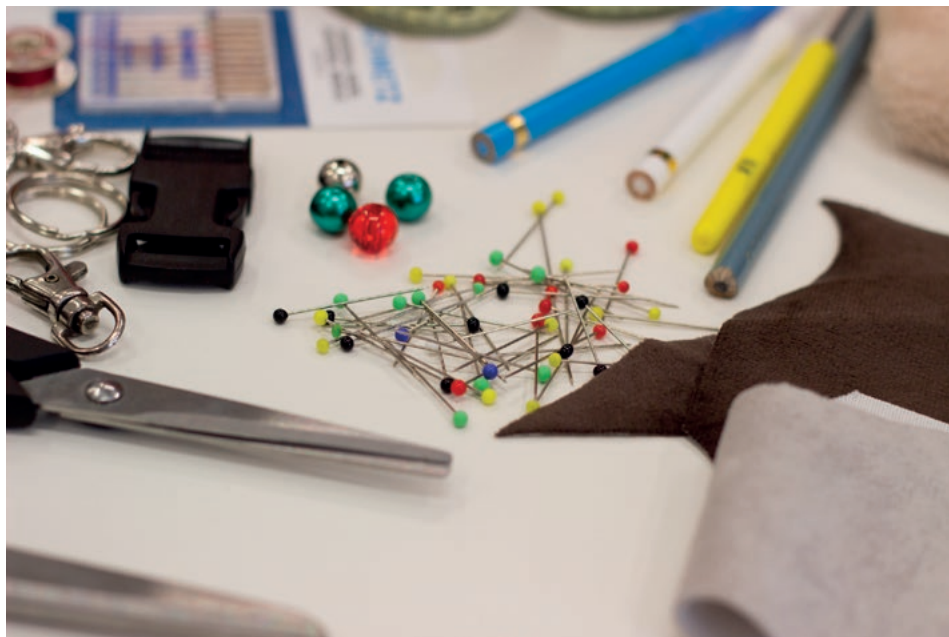
Koníky z vaší dílny čeká zřejmě pěkná budoucnost.

To doufáme. Máme radost také z toho, že jejich prodejem navíc podpoříme prospěšný projekt. Fondu Bezbarier.eu věnujeme z každého prodaného koníčka celý výtěžek, za který se hobík prodá. Fond spolupracuje s malými lokálními projekty, které podporuje v jejich

činnostech. Jedním z jeho cílů je pomoci handicapovaným, aby byli plně začleněni do společnosti. Podporuje ty, kteří to potřebují, aby jim pomohl najít směr pro další životní kroky.

Přeju úspěch a přece jen se přimlouvám, zkuste ještě něco tak hezkého jako jsou hobíci vymyslet pro chlapečky...

*Výrobce: Recourse Sociální podnik
Hluboká nad Vltavou
juhi.cz*

HRAČKA V ŽIVOTĚ DÍTĚTE

Většina her potřebuje materiální předmět – hmotný předmět, ať již skutečnou věc z okolí dítěte, nebo předmět pro hru speciálně určený – hračku. Hračka jednak pomáhá dítěti vytvářet představované podmínky ve hře tím, že odráží v realistické nebo stylizované formě svět, v němž dítě žije, jednak motivuje jeho činnost tak, aby se v ní mohlo plně a všestranně projevit a využít. Hra s dobrou hračkou podněcuje fantazii dítěte a tvořivé myšlení, podporuje tělesný rozvoj a připravuje na společenský život s ostatními lidmi.

Zvláštní místo mezi hračkami v tomto smyslu mají hračky vyrobené v duchu národních tradic, které nacházíme v různých obměnách téměř ve všech kulturách a jež svou podobu prakticky nemění. Jejich prostý půvab a jednoduchost použití upoutává děti dnes stejně jako kdysi. Tyto hračky jsou prověřeny životní zkušeností mnoha generací a jejich „výchovnost“ je přirozená a přesvědčivá. Obava, že pro dnešní děti jsou příliš jednoduché a skromné, určitě není na místě. Naopak v současném přetechizovaném světě vyvolává příjemnou, uklidňující atmosféru, posilují intimitu a důvěryhodnost prostředí. MIŠURCOVÁ, V. a kol. *Hra a hračka v životě dítěte*. SPN, 1989, OPRAVILOVÁ, E. *Rok v mateřské škole*. Portál, 2003

Jestli se vám stýská po dostihové minulosti na Podskalské louce, jestli nemáte finance na to, abyste si pořídili koně, nezoufejte. Blýská se na lepší časy. Krásně si zasportujete i na oři dřevěném. V hlubockém provedení má koník i krásnou tvarovanou hlavu z plyšové látky připomínající koňskou kůži. Nová sportovně zábavná disciplína, která má hlavně ve Finsku desetitisíce příznivců, se rozšiřuje do světa. Její popularita stoupá – také u nás na Hluboké.

Hobby horsing znamená napodobování jezdeckých disciplín. Jako pomůcku k tomu používáte klasickou dětskou hračku minulých století: koňskou hlavu na tyčce od koštěte. Tuhle disciplínu s „dřevěným koněm mezi nohama“ proslavil dokument *Hobbyhorse Revolution* finské režisérky Selmy Vilhunenové. Začátky zajímavého sportu sahají až na začátek tisíciletí.

Je to skvělá holčičí zábava. „Jezdkyně“ soutěží v disciplínách a na podobných sportovištích jako živí koně. Drezúra, parkur, napodobení koňských kroků, klusu, běhu. Je to fenomén hry a legrace, dívčí sport, kde se body udělují za styl a figury. Ve Finsku má hobby horsing i díky zmíněnému dokumentu největší členskou základnu, pořádají tady každý rok národní šampionáty. V Helsinkách se během jezdeckého festivalu přidružených soutěží v hobby horsingu účastní až na 5000 lidí.

Pokud vidíte tenhle sport poprvé, možná vám přijde bizarní, nepochopitelné, že třeba i sedmnáctileté dívky předvádějí jízdu na koni, jako by uvěřily, že jejich dřevěný kůň je živý.

Ony ale dobře vědí, že živý není. Přesto se s dřevěným koníkem cítí podobně sehrané jako se skutečným zvířetem. Některé si svého koně vyrábí doma. Výroba dřevěných koňů s vycpanou hlavou je důležitou

součástí hobby horsingu. Dívky dávají svým výtvarům jména podobná jako u živých koní, podobu plnokrevníků podle koňských plemen.

A hlavně: hobby horsing je o sportovních výkonech. Překážky na parkurové dráze překonávají dívky podle věku až do výšky 1,2 metru. Je potřeba trochu gymnastického talentu, obratnosti, představivosti a předvedení iluze běhu jezdkyňe s jezdcem.

Skvělý nový sport, který přinutí děti se hýbat a vytáhne je na zahradu a ven. Ani ostýchavé dívenky, ani ty s kily navíc nejsou diskriminovány. Mají ke sportování svého společníka – koníka. A ostatní kamarádky se stejným zájmem.

Největší skupinu mezi aktivními členy komunity hobby horsingu tvoří dívky mezi 10 a 18 lety. Je to téměř výlučně holčičí záležitost, což si ale mnohdy dívky i trenérky pochvalují: nejsou tu žádní kluci, kteří radí nebo poroučejí, jak se co má dělat.

A co je možná to nejdůležitější? Koníčci, kterým se dívky věnují, v nich nevzbuzují nezdravé představy o životě, jako třeba hra s panenkou Barbie. Tady není důležitá krása, útlý pas a dlouhé nohy, ani touha vzít si za muže bohatého prince. Komunita kolem koníků, a tolerance, která mezi dívkami panuje, pomohla leckteré z nich překonat těžké životní situace. Je to vlastně terapie a má nečekaně silné účinky. Posílí tělo, ale i duši. Pomáhá, když si od starostí můžete jen tak odběhnout a zaskákat si v lese s kamarádkami.

Hobby horsing už překročil hranice severské země a šíří se světem. Lze ho počítat mezi sporty, není to jen hra pro děti. Tuto aktivitu totiž zaštiťuje i finská jezdecká organizace.

Tak ať nám dřevění koně hezky skáčou!

GENERÁLNÍ
PARTNER

XVIII.
MEZINÁRODNÍ
FILMOVÝ
FESTIVAL

VODA MOŘE OCEÁNY

www.vodamoreoceany.cz

15.-19. ZÁŘÍ 2021
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

DOPROVODNÝ PROGRAM:

STŘEDA 15. 9.

19:00 Kostel Sv. Jana Nepomuckého

Modlitba za vodu, moře, oceány

Nevšední ceremoniál žehnání vodě, mořím a oceánům se zpěvy.

ČTVRTEK 16. 9.

Golfresort Hluboká

Festivalový golfový turnaj Erste České spořitelny (uzavřený)

9:00 Kino Panorama

Projekce festivalových soutěžních filmů

10:00 Kino Panorama, **PŘEDNÁŠKA**

(Ne)udržitelná budoucnost fastfoodu jako téma pro McDonald's

Beseda pro střední školy i veřejnost, možno také sledovat na stream kanálu festivalu na YouTube.

16:30 Kino Panorama, **PŘEDNÁŠKA**

Vážky severovýchodního Bali - DAN BÁRTA, známý muzikant, cestovatel a vášnivý entomolog.

17:00 Domeček vedle Infocentra, **BESEDA**

MUDr. VLADIMÍR CHODURA - Vidění pod vodou z hlediska optiky

Proč vidíme ryby pod vodou větší? Jak ve vodě vnímáme barvy...?

Na to a více odpoví primář oční kliniky Lexum.

19:00 Kino Panorama, **FILM**

Uvedení nového filmu **STEVA LICHTAGA**

Stingl - Malý velký Okima

Filmový náhled do života světově uznávaného spisovatele, cestovatele a etnografa JUDr. PhDr. Miloslava Stingla. Uvedení za účasti tvůrců.

PÁTEK 17. 9.

9:00 Kino Panorama

Projekce festivalových soutěžních filmů

10:00 Kino Panorama, **BESEDA**

ANETA TONZAROVÁ - Co můžeme (ne)dělat pro oceány?

Cestovatelka a lektorka environmentálního programu pro mateřské a základní školy.

10:00 Golfresort Hluboká, **SEMINÁŘ**

Panel Jihočeské centrály cestovního ruchu (pouze pro zvané)

VSTUP NA CELÝ FESTIVALOVÝ PROGRAM JE **ZDARMA**

17:00 Kino Panorama, **FILM**

Můj otec Antonín Kratochvíl

Držitel 4 cen World Press Photo, fotograf hvězd i válečných konfliktů **ANTONÍN KRATOCHVÍL** poutavě vypráví svému synovi Michaelovi o emigraci, francouzské cizinecké legii, švédském kriminále a jiných zážitcích svého dobrodružného života. Po skončení filmu exklusivní beseda se slavným fotografem Antonínem Kratochvílem.

Náměstí Čsl. armády

18:30 Koncert kapely Potrubí

20:00 Koncert kapely Rockeři

Živá muzika na náměstí. Večer posezení v restauraci Solidní šance.

SOBOTA 18. 9.

PO CELÝ DEN Náměstí Čsl. armády

Slavnosti vína. Navštivte také stánky ekologických organizací

Věci z věcí, stánek Sea Shepherd, nebo ECČB.

9:00 Kino Panorama

Projekce festivalových soutěžních filmů

17:00 Kino Panorama, **PŘEDNÁŠKA**

Prof. Mgr. MIROSLAV BÁRTA, Dr.

Sedm zákonů. Jak se civilizace rodí, rostou a upadají.

Žijeme v epoše, která nemá obdoby? Je náš svět tak unikátní, jak si myslíme? Nejen o těchto tématech se s námi společně zamyslí a nabídne odpovědi uznávaný egyptolog a archeolog Miroslav Bárta. Po přednášce možnost podepsání nové knihy autorem.

20:00 Parkhotel

Ceremoniační večer, vyhlášení oceněných filmů

NEDĚLE 19. 9.

9:00 Kino Panorama

Promítání vítězných filmů (časový program naleznete

na www.vodamoreoceany.cz v sobotu 18. 9. večer)

9:00 Golfresort Hluboká

Otevřený Golfový turnaj VMO 2021

VÝSTAVY

13.-26. 9. Hotel Diamant

ANTONÍN KRATOCHVÍL - Galapágy

Panenské galapájské souostroví pohledem světově uznávaného fotografa a vícenásobného držitele World Press Photo.

15.-19. 9. Kino Panorama

JIRÍ ŘEZNÍČEK - Divoký oceán

Divoké oceány objektivem cestovatele, potápěče a fotografa Jiřího Řezníčka.

UŽ JSTE SE SCUUKLI?

Scuk – společenství, jehož název má více významů, už funguje na Hluboké třetí sezónu.

Jak nakoupit na Scuku? Jednoduše. Nakoupíte v nákupní skupině, která je vám nejbližší, a svůj nákup zaplatíte online. Vybírat z velké nabídky farmářského zboží můžete celý týden. Nakupující si pak svůj nákup vyzvedne ve výdejní den, kterým je u nás na středu.

Lucie Vítovcová otevřela výdejní místo na Hluboké v době, kdy byla ještě na mateřské dovolené. Díky ní může české farmářské potraviny nakupovat na Hluboké každý, kdo má chuť.

Dosud proběhlo kolem 124 výdejů. K dispozici máme například údaj, že za dobu fungování Scuku na Hluboké prošlo Lucií pod rukama 62.254 kusů zboží. Nejvíce se kupuje kuřecí maso a cherry rajčátka. A nejoblíbenější farma u Hlubočáků je Farma Rodiny Němcovy.

Nejsi unavená? Každý týden přijmeš závoz celkové objednávky zboží, rozdělíš ji pro jednotlivé zákazníky a během středečního odpoledne vydáš. Dá se to zvládnout? Každý týden už více jak dva roky...

Jsem už v koloběhu objednávek a výdejů tak zaběhlá, že ani nevím únavu, ani nemám pocit, že by to mělo být jinak. Baví mě to. Nedovedu si představit, že bych to všechno měla předat někomu jinému a vysvětlit, jak si s tím poradit. Když je hodně velká celková objednávka, mám k sobě dvě holčiny, které mi pomáhají zboží rozdělít a připravit. Je to určitá zátěž, ale mám vybudovaný systém a funguje mi to. Když mám náhodou týdenní výpadek, dovolenou nebo podobně, oznámím zákazníkům, aby si nakoupili zásobu na dva týdny dopředu. Myslím, že kdybych Hlubočákům oznámila, že končím, mrzelo by je to. Zvykli si na každotýdenní nákupy

v místě bydliště, seznámili se s nabídkou, už ví, co jim chutná a jsou si jisti kvalitou...

Co se prodává nejvíc?

Ve výběru vede zelenina a ovoce, pak pečivo, maso, mléko a mléčné výrobky – lidé chtějí mít potraviny čerstvé a od známých dodavatelů.

Pro rodiny je pohodlné, že už nejezdí na každotýdenní velký nákup do obchodu. Na Scuku objednají dva domácí chleby, jeden zamrazí, druhý zkonsumují. Maso, kvalitní zeleninu, mouky, cukry, mléčné výrobky, drogerii. Dostanou všechno, co potřebují. Pak jsou lidé, kteří si jenom přilepšují k obvyklým nákupům a vybírají si ve sféře, která jim připadá důležitá: zelenina nebo maso. I když už i u nás v Penny dnes nabízejí bio zeleninu a až dostavějí Billu, bude i na Hluboké větší výběr.

Na Hluboké není úplně pravidlem, že by si všichni místní pěstovali zeleninu na zahrádkách, i když v některých menších městech a obcích to tak bývá. Žije tady víc lidí, kteří mají spotřebitelský standard posazený trochu výš, a jsou tady lidé, kteří si mohou dovolit zaplatit za kvalitu vyšší cenu. Proto využívají nabídku farmářů, kteří nabízejí kvalitnější potraviny. Je to dražší, ale dobrý pocit z nákupu převládá. Jsem od začátku mile překvapena, že na Hluboké je vysoký obrát a zájem o nákup, když jsme přitom relativně malé město s pár tisíci obyvateli. Ale myslím, že je to právě v tom složení obyvatelstva města. Není to ani v mé šikovnosti, ani v mém nasazení. Prostě když ochutnáte kuřecí maso nebo mléko z farmy, chuť vás přesvědčí.

Střeční výdeje se za ten čas už staly společenskou událostí. Lidé, kteří si přijdou vyzvednout objednávku, se většinou na chvíli zdrží, někteří posedí, dají si kávu. Rádi si popovídají, i když se vzájemně neznají – tedy teď už možná ano, díky častějšímu setkávání.

Je to prostě společenství s podobným zájmem, komunitní, kontaktní. Zákazníci mě odměňují úsměvem a vlídným slovem, což tomuto místu dává spoustu pozitivní energie.

Kdežto nákupy v klasickém supermarketu jsou anonymní. Projdete, naplníte košík, zaplatíte.

Kulturní dům Panorama už není jen kino, výstava nebo hudební škola, už je to i Scuk – místo setkávání.

Zákazníci zůstali tedy věrní i během covidu.

Ano, v covidové době zákazníci většinou jen přibrzdili, já jim dala nákup do kufru auta a odjeli, aniž bychom se osobně kontaktovali.

Ze začátku jsem pořád čekala, kdy se lidé nákupy nabaží, přestane to klapat a přestanou nakupovat. Naopak. Zvykli si, objednávají úplně automaticky, pravidelně, zkouší nové věci,

nepřestává je to bavit a nabalují se pořád další.

Skladba lidí je různá, od mladých po seniory. Pokud kdokoli nekamarád s PC, udělá to tak, že za mnou přijde ve výdejní den, porozhlédne se, co se dá koupit a já to na webu objedná místo něho. Zboží navíc volně k prodeji k dispozici nemívám. Ale je pravda, že jak už se hlubocký Scuk dostal do podvědomí, tak mě občas osloví farmáři nebo malí pěstitelé z okolí a nabídnou: mám med, mám křepelčí vajíčka, chcete třešně, švestky? Z Týna nad Vltavou mi vozí jahody a brambory ze Sadů sv. Prokopa a ze Zahrádky blahobytu (ti jsou ze Zahájí) mívám microgreens - mladé výhonky zeleniny a bylinek. Takže nabídka se rozšiřuje. Na podzim očekávám opět brambory na uskladnění – právě z Týna.

Scuku lokální nabídka nevádí, neberou to jako konkurenci, a já podpořím prodejem místních výpěstků místní zemědělce.

Spolupráce se rozvíjí různými směry a mě to těší, protože to podporuje přímý prodej lokálních zemědělců našim lidem, a tedy sblížení v místní lokalitě. A tak by to mělo být.

Covid všeobecně rozvázkovým firmám pomohl. Rostl prodej a zvedly se tržby.

To ano. I Scuk zaznamenal velký vzestup. Lidé zjistili, že nemusí do obchodu a získají kvalitní

potraviny. Objednají v klidu domova, a pak si jen převezmou plnou tašku.

Teď, když už je rozvolněno, někteří zákazníci zůstali, někteří se vrátili do klasických obchodů.

Kolem 40 lidí týdně ale nakoupí každý týden.

Jediné, co nám covid překazil, byly ochutnávky farmářských produktů. Před ním jsme něco z nabídky ochutnávali každý týden. Pak přišla všemožná hygienická opatření, dezinfekce, stírání povrchů, roušky a rukavice... Pro mě je to svým způsobem pohodlnější, že nemusím ochutnávky kupovat, krájet a připravovat, ale mrzí mě to. Vždycky jsem se snažila přichystat méně známé speciality: ovčí či kozí sýry, pštroší klobásky... Lidé ochutnávali rádi, a pokud bude zas jednou lepší čas a virus pryč, zase se k ochutnávkám ráda vrátím.

Chystáš nějaké změny nebo další rozvoj?

Ani ne. Jsem závislá na Scuku, co v Praze vymyslí a řeknou. Na nich záleží, jakou vedou nabídku, novinky na webových stránkách se stále vylepšují. Ano, můžeme dávat podněty, co nám chybí, co bychom vylepšili a vedení se tím zabývá. Ceny nahoru snad moc nepůjdou, systém nakupování zůstane stejný, středy jako výdejní den zůstanou také.

Já osobně jsem s nabídkou víc než spokojená a doma si pochutnáváme.

Pokud chcete také ochutnat, budu se na vás těšit.

Scuk.cz

Jak fungují online farmářské trhy Scuk.cz?

Objednávejte vždy
od pondělí do neděle na webu:

Scuk.cz/hluboka-nad-vltavou

Výdej nákupů:

každou středu odpoledne

Masarykova 974, Hluboká
(zezadu KC Panorama)

Organizátorka
farmářských
nákupů **Lucie**

608 958 565

Využijte slevu 100 korun na online farmářských trzích

Slevový kód: * **pHlubo**

Objednejte online
s dopravou zdarma

Vyzvedněte na
výdejním místě

Co u nás najdete?

Zelenina a ovoce
bez zbytečné chemie

Poctivé a kvalitní
maso z farmy

Výrobky
z farmářského mléka

Ekodrogerie a potřeby
pro domácnost

Nakupte na
Scuk.cz/hluboka-nad-vltavou

*Platí na první nákup na www.scuk.cz. Minimální hodnota objednávky 500 Kč.
Při nižší hodnotě uplatníte s kódem „ pHlubo “ 20% slevu. Akce platí do 31. 12. 2021.

NOVINKA VE TŘÍDĚNÍ ODPADŮ

Vážení spoluobčané,

Po projednání v radě města a v zastupitelstvu dostal zelenou návrh Podniku místního hospodářství na pilotní projekt zajišťovat svoz vybraných druhů tříděného odpadu přímo od vašeho domu. Návrhu předcházely konzultace jak s odbornými firmami, tak se zástupci obcí a měst, které podobný způsob sběru již zavedly, nebo zavádějí. Po nezbytných přípravách logistiky, softwarového vybavení a zmapování vybrané oblasti, byla v srpnu letošního roku spuštěna první vlna, která má ověřit funkčnost celého systému Door to Door.

Jak pilotní projekt probíhá a co nás, jako občany, do budoucna čeká?

Na tyto dotazy odpovídal ředitel Podniku místního hospodářství, Ing. Jaroslav Rada.

Jak je již uvedeno v úvodu, jedná se o svoz vybraných druhů tříděného odpadu přímo od rodinných domů. V první fázi chceme ověřit funkčnost a náročnost logistiky svozu, distribuce pytlů, polepů a ověřit periodu svozů.

Proč jen od rodinných domů?

Je to především z důvodů logistiky, a hlavně dočasného uložení odpadů v pytlích, které pro potřeby bytových domů či paneláků musíme ještě dořešit. U rodinných domků je předpoklad, že nebude s dočasným uložení odpadu v pytlích zásadní problém. U bytových domů a paneláků většinou nejsou vybudované vhodné prostory nebo zázemí s dostatečným objemem pro dočasné uložení pytlů s tříděným odpadem mezi jednotlivými svozy.

Co projekt obnáší z pohledu občana?

Pilotní projekt si vzal za své zvýšit komfort bydlení občanů a zajistit svoz vytříděných odpadů přímo od domu, a zároveň zvýšit kulturu prostředí v našem městě. Za tímto účelem jsme v první fázi do vybraných domácností doručili balíček pytlů na tříděný odpad (plasty) a stejný počet polepek s kódy, které slouží na zajištění zpětného sběru vybraného odpadu od domu. Pytle na tříděný odpad budou, po dohodě s vedením města, do skončení pilotního projektu distribuovány občanům zdarma.

Jak bude pilotní projekt probíhat?

V pilotním projektu v jeho počáteční fázi budeme zajišťovat svoz plastů, jak je uvedeno v popise na každém pytli. Svoz pytlů s vytříděnými plasty od domu budeme provádět 1x za 14 dnů, vždy v určený den v týdnu v daném měsíci. Termín a četnost svozů může být v průběhu testování upravována, ale o všech případných změnách budou občané informováni s dostatečným předstihem. Pokud by občanům nevyhovoval z nějakých důvodů svoz odpadu od domu, mohou se občané rozhodnout i pro druhou variantu a pytle s tříděným odpadem ukládat na sběrném dvoře ve Vltavské ulici, a to kdykoli v pracovní době dvora. I v tomto případě je nezbytné pytle polepit QR kódem.

Co když jeden pytel naplníme před plánovaným svozem a nebude stačit?

Pokud objem plastů mezi svozy přesáhne objem jednoho pytle, je možné použít další dodaný pytel, případně plný pytel zavést k nám na sběrný dvůr ve Vltavské ulici. Podstatné je, že na každý pytel, který chce občan vrátit zpět, nebo svézt od domu, musí být nalepen identifikační QR kód.

Proč je nezbytné polepovat pytle QR kódem?

Důvodů je více. Jednak chceme získat informace o množství a struktuře tříděného odpadu a dosáhnout efektivnějšího třídění, dále pak i odpovědnějšího přístupu občanů ke tříděnému odpadu.

A pak, co je podstatné, bez identifikačního kódu nebudou neoznačené pytle svezeny a hlavně, občan neobdrží další dodávku pytlů. QR kódem

je totiž ošetřeno hlavně hlídání počtu pytlů, které má ještě občan k použití. Počet vydaných pytlů na tříděný odpad odpovídá počtu vydaných polepek. To je z toho důvodu, aby se občan nemusel starat o dodávku dalších pytlů po vyčerpání pytlů a polepek z jedné dávky. Systém nás automaticky upozorní, že občanovi tam a tam dochází pytle a my mu v rámci následujícího svozu doručíme další pytle a popisky.

Jaký bude přínos projektu po občany a potažmo pro město?

Vím, že při projednávání na radě města i na zastupitelstvu padaly podobné otázky a daly se očekávat. Odpovědi jsou v podstatě jednoduché.

Rozhodně pro občany bude tento způsob sběru komfortnější. Dále pak věříme, že se podaří, s postupným rozšiřováním sběru o další druhy tříděného odpadu, zredukovat a případně zlikvidovat sběrná místa, která se díky necitlivým občanům mění v neřízené černé skládky, které nedělají dobrou vizitku nám, ani našemu městu. A co víc, připravovaná legislativa navrhuje zásadní zvyšování cen za komunální odpad a funkční systém třídění odpadu je jednou z cest, jak alespoň trochu snížit finanční nároky na ukládání komunálního odpadu. V neposlední řadě pak systém eliminuje nájezdy obyvatel sousedních obcí, kteří hlava nehlava odhazují do nádob pro tříděný odpad cokoli jim přijde pod ruku, nebo čeho se chtějí zbavit, a to včetně nebezpečného odpadu. Bohužel i za tento odpad z cizích obcí musí naše město platit.

Co se týká nákladů, předpokládáme, že se celý systém sběru tříděných odpadů zefektivní, sníží se čas na práce spojené s úklidem a likvidací odpadů pohozených kolem popelnic, a také selepší poměr vytříděného odpadu. To s sebou pochopitelně nese i úspory prostředků vynakládaných na dotřídění sebraných „tříděných odpadů“ z barevných popelnic. Nepředpokládáme zvýšené náklady na sběr tímto způsobem.

Jaké oblasti budou zařazeny do systému Door to Door?

Jak jsem uvedl, zpočátku to budou oblasti sídlišť rodinných domků. Jedná se o oblast Křesína, Smetanovy a okolních ulic, Barborky, Nové ul. a navazujících ulic směrem k Pražské ulici. Postupně předpokládáme pokrytí celého Záměstí. Pak by měly následovat relativně dokončené zástavby sídlišť rodinných domů na Hůrce a Holém Vrchu.

Ještě bych rád touto cestou poděkoval za aktivní přístup obyvatelům zařazeným do pilotního projektu i za jejich náměty a připomínky a doufám, že se nám společně podaří zajistit kulturnější vzhled města a občanům příjemnější bydlení.

Aktuální přehled svozů, ulic zařazených do systému a další informace budou uváděny na stránkách města v sekci občan, v záložce PMH. Vaše případné dotazy, připomínky a náměty můžete posílat na speciálně vyčleněný email pomh@volny.

Koupím, nebo dlouhodobě pronajmu garáž v Hluboké nad Vltavou pro Dacii Duster.
Telefon +420 603 809 626.

Základní škola Hluboká nad Vltavou přijme
od 3. února 2022
Správce tělocvičny na poloviční úvazek a uklízečku na
dvouhodinový úvazek

Úvazky lze spojit. Bližší informace tel. 606 462 577

POZEMKOVÉ ÚPRAVY – ŠANCE PRO HLUBOCKÉ VESNICE

Kvalita polních cest v krajině kolem našich vesnic je někdy kritizována a město Hluboká je žádáno o nápravu. Zároveň máme místa, kde se pravidelně opakují lokální povodně. V mnoha případech město není vlastníkem těchto komunikací a pozemků. Řešení se musí hledat jinde. Velmi efektivním způsobem, jak celou situaci řešit, je realizace pozemkových úprav, které se provádějí v České republice již skoro 30 let.

Pozemkové úpravy jsou změny právního stavu pozemků, jimiž se „ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se, nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy“. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství a zvýšení ekologické stability krajiny.

Neopominutelná je i související realizace tvorby krajinných programů, jako je např. budování protierozní a povodňové ochrany území, systémů ekologické stability, biocenter a biokoridorů, obnova remízků nezbytných pro život drobné zvěře, zajištění lepší přístupnosti území vhodně zvolenou sítí polních cest a v neposlední řadě dosažení estetické kvality krajiny za účelem zvýšení rekreačního efektu.

Účastníci řízení o pozemkových úpravách jsou:

- 1) vlastníci pozemků, jejichž pozemky mohou být pozemkovou úpravou dotčeny
- 2) stavebník, je-li provedení pozemkových úprav vyvoláno v důsledku stavební činnosti
- 3) obce, v jejichž územním obvodu jsou pozemky zahrnuté

Cíle pozemkových úprav:

- 1) Obnovit osobní vztah lidí k půdě a krajině
- 2) Zpřístupnění pozemků jejich vlastníkům
- 3) Obnovení zanedbané a poničené krajiny

4) Ochrana půdy a vody

5) Obnovení a digitalizace zastaralé evidence katastru nemovitostí

Zahájení pozemkových úprav:

Pozemkový úřad zahájí řízení o pozemkových úpravách vždy, pokud se pro to vysloví vlastníci pozemků nadpoloviční výměry zemědělské půdy v dotčeném katastrálním území

Hluboká nad Vltavou s přilehlými vesnicemi (Bavorovice, Hroznějovice, Jaroslavice, Jeznice, Kostelec, Líšnice, Munice, Poněšice, Purkarec) má třetí největší katastrální území v okrese České Budějovice.

Katastrální území Hluboké nad Vltavou je tvořeno následujícími druhy pozemků :

Statistické údaje (stav ke dni: 25. 07. 2021)

Pozemky KN/ZE

Druh	Způsob využití	Počet parcel	Výměra [m ²]
orná půda	skleník – pařeniš.	1	1921
orná půda		865	3171351
zahrada		914	574540
ovoc. sad		1	1290
travní p.		837	3548547
lesní poz	les s budovou	61	2123
lesní poz	les (ne hospodář)	6	7581
lesní poz		451	20405941
vodní pl.	nádrž přírodní	58	26934
vodní pl.	rybník	50	1917197
vodní pl.	tok přirozený	12	859361
vodní pl.	tok umělý	140	132982
vodní pl.	zamokřená pl.	38	151500
zast. pl.	společný dvůr	10	2685
zast. pl.	zbořeniště	53	12171
zast. pl.		1977	500515
ostat.pl.	dráha	7	113539
ostat.pl.	jiná plocha	657	438975
ostat.pl.	kult.a osvět. pl.	6	11791
ostat.pl.	manipulační pl.	173	259776
ostat.pl.	neplodná půda	225	207671
ostat.pl.	ost. dopravní pl.	1	705
ostat.pl.	ostat.komunikace	513	719458
ostat.pl.	pohřeb.	4	7596
ostat.pl.	silnice	95	283801
ostat.pl.	sport.a rekr.pl.	29	44819
ostat.pl.	zeleň	117	683664
Celkem KN		7301	34088434

Vzhledem k zastavěnosti katastrálního území vlastního města Hluboká nad Vltavou již nezbyvá velký prostor pro pozemkové úpravy zbylé zemědělské půdy a je spíše otázkou, jak moc ještě zastavět okolí našeho města.

Odlíšná situace je v našich vesnicích. V minulosti byly pozemkové úpravy realizovány v Bavorovicích a Poněšicích. V současné době se provádějí v Líšnici. Pozemkové úpravy nám chybí v Hroznějovicích, Jaroslavcích, Jeznici, Kostelci, Municích a Purkarcích.

Náklady na pozemkové úpravy jsou placeny ze státního rozpočtu (3 miliardy v roce 2020). V současné době byly ukončeny, nebo se provádí pozemkové úpravy na více než 45 % katastrů obcí.

Základní impuls pro jednání o pozemkových úpravách musí dát vlastníci zemědělské půdy v daném katastru, kteří si uvědomí nutnost změny a začnou jednat. Pokud jste dlouhodobě nespokojeni s okolím vaší vesnice, zkuste se domluvit, zda zahájíte danou změnu se sousedy – vlastníky daných pozemků.

Aleš Raus

SLAVNOSTI VÍNA

18.9.2021

Náměstí Hluboká nad Vltavou

13:00 Zahájení
13:15 EVA KLEINOVÁ a Mr.SURKA
SEXTET
15:00 TOM VERN
15:45 St. JOHNNY
17:00 CIMBÁLOVÁ KAPELA
ŠTĚPÁNA HANUŠE

DOPROVODNÝ PROGRAM:

- PRODEJ BURČÁKU A VÍN
- KNIŽNÍ DOBROČINNÝ BAZAR
- ŘEMESLNÉ TRHY
- DEGUSTACE VÍN V HOTELU
Záviš z Falkenštejna
- OCHUTNÁVKA HROZNŮ
Z HLUBOCKÉ VINICE
- VEČERNÍ POSEZENÍ
S CIMBÁLOVOU KAPELOU
V HOTELU Záviš z Falkenštejna

Město
Hluboká nad Vltavou

Jihočeský kraj

SKUPINA ČEZ

MŠE ZA MYSLIVCE A LESNÍKY K POCTĚ SVATÉHO EUSTACHA

Dne 20. 9. 2021, v den svátku svatého Eustacha bude v 17. hodin na loveckém zámku Ohrada v Muzeu lesnictví, myslivosti a rybářství u Hluboké nad Vltavou sloužena mše za myslivce a lesníky, kterým

je svatý Eustach patronem.

Drobná zámecká kaple byla v roce 1716 zasvěcena právě svatému Eustachovi, což dokládá i krásný oltářní obraz „Vidění svatého Eustacha“ od vlámského malíře Pietra van Roye, zakoupený pro tuto kapli od hlubockého Mysliveckého bratrstva. Až do roku 1937 zde byly každoročně slouženy mše

za myslivce a lesníky k poctě svatého Eustacha, aby je při často nelehké práci ochraňoval.

Mši celebrique pater Cyril Tomáš Havel, představený Kongregace bratří Nejsvětější Svátosti. Duchovní rozměr mše doplní a sváteční atmosféru navodí Jihočeští trubači a Chránový pěvecký sbor Bohuslav z Lišova.

Rádi bychom pozvali všechny, kdo si chtějí připomenout své blízké a známé z řad myslivců a lesníků, krásu mysliveckých tradic a prožít hezký podvečer na loveckém zámku Ohrada u Hluboké nad Vltavou.

Ing Jana Melcrová

BOHEMIA JAZZFEST 2021

V neděli 19. 9. 2021 se koná v jízdárně Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou letošní ročník Bohemia JazzFestu.

Vystoupí:

19.00 hodin – CROSSOVER QUINTET (CZE) – Projekt vycházející

z autorské tvorby Marka Novotného, který osobitým způsobem žánrově propojuje principy komorní a jazzové hudby.

Judita Škodová (cello), Tomáš Bačovský (violin), Max Makagonov (double bass), Josefina Čermáková (voice), Marek Novotný (piano)

<http://www.marek-novotny.com>

20.30 hodin – RUDY LINKA A ALUNE WADE (CZE) (SEN) – Senegalský basista a zpěvák Alune Wade v duu s jazzovým kytaristou Rudy Linkou představí kompozice z jejich nového alba, které právě vychází.

<https://www.rudylinka.com>

Vzhledem k omezené kapacitě sálu je nutná rezervace, která expiruje 10 minut před začátkem akce.

Akce je pro hlubocké občany ZDARMA, vstupenky si mohou vyzvednout v kanceláři KC Panorama.

<https://www.bohemiazjazzfest.cz/hluboka-nad-vltavou/program/>

„CHODIT NA UMĚNÍ NENÍ UMĚNÍ“ NAJDETE NA FACEBOOKU ALŠOVY JIHOČESKÉ GALERIE

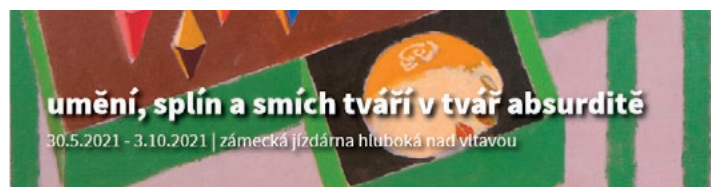
Projekt „Chodit na umění není umění“ propaguje umění jako celek, jako prožitek, který je pro všechny. Každý ho vnímá po svém a každý si z jeho konzumace odnáší jiný pocit, jiné hodnoty. Na zážitek z umění nemusíte mít vysoké školy a načtené tuny knih. Stačí přijít, otevřít se mu a nechat ho na sebe působit.

Našimi hosty jsou zajímavé osobnosti, které tvoří většinou jiné umění, než je v galeriích (herci, zpěváci, spisovatelé atd.). V prostorách AJG hovoří o tom, co pro ně znamená, jak ho vnímají, jakým uměním se obklopují a

jaké pocity v nich díla vystavená na základě jejich preferencí vyvolávají.

Každý má úplně jiný pohled na věc, a proto je projekt rozmanitý a oblíbený. Všichni hosté vystoupili bez nároku na honorář, aby podpořili umění v Česku.

A kteří hosté to byli? Například Tomáš Klus, Oto Klempeř, Tomáš Třeštík, Hynek Čermák, Aňa Geislerová, Ladislav Zibura, Vladimír Franz...

GALERIE KNÍŽECÍ DVŮR

Probíhající výstava:

do 9. září Josef GERŠL – PORTRÉTY PRO RADOST (117. vernisáž)

V sobotu 11. září 2021 v 17 hodin se můžete těšit na 118. vernisáž

Šárka ZIKOVÁ – ILUSTRACE, RECYKLACE A JINÉ ROZTODIVNÉ VARIACE

Výstavní plán:

16. října – 12. listopadu – Vladimír Šírek – OHLÉDNUTÍ

MMČR TŘÍDY PIRÁT 2021

TITUL MISTRŮ ČR V JACHTINGU ZÍSKALA HLUBOCKÁ POSÁDKA JOSEF SIVÝ/DALIBOR SIVÝ

Ve dnech 3. – 6. července se uskutečnilo na vodní ploše Bezdrev mezinárodní mistrovství lodní třídy Pirát, které bylo tradičně součástí evropského poháru této třídy.

Jachetní oddíl Slavoj Hluboká nad Vltavou přivítal v den zahájení na slavnostním nástupu celkem dvacet posádek, včetně jedné německé. Ještě před úvodním ceremoniálem prošli závodníci i lodě veškerými administrativními úkony (měření, covidová opatření). Pořadatel vytvořil pro všechny zúčastněné pohodové zázemí ke všeobecné spokojenosti. Po celou dobu mistrovství panovaly spíše nepříznivé povětrnostní podmínky. Odjelo se celkem šest rozjžděk, které určily celkové pořadí.

Mistry ČR pro rok 2021 se stala hlubocká posádka bratří Sivých, které se podařilo vyhrát čtyři ze šesti rozjžděk a získala již osmnáctý titul v této lodní třídě.

HLUBOCKÝ BASEBALL V EXTRALIZE

Každý příběh jednou končí. Baseballová extraliga skončila pro baseballisty Hluboké v semifinále.

Je to pro nás velký úspěch, a již nyní se začínáme těšit a připravovat na další ročník, řekl starosta Sokola Hluboká a generální manažer Sportovně relaxačního areálu David Šťastný.

- Baseballisté Sokola Hluboká semifinále s Draky Brno prohráli 0:2 na zápasy a jako nováček vybojovali v Extralize čtvrté místo!

Baseballisté Sokola Hluboká při svém návratu do Extraligy obsadili skvělé čtvrté místo! Rozhodla o tom semifinálová série Sokola s úřadujícím mistrem, brněnskými Draky, kterou jedenadvacetinásobný český mistr zvládl ve dvou zápasech 6:2 a 6:1 a zahraje si o titul s Arrows Ostrava. Ti ve druhém semifinále přehráli Eagles Praha 3:2 a 7:6

Sokol měl v základní části a nadstavbě s Draky vyrovnanou bilanci. Úřadující mistr české Extraligy ale před semifinále úspěšně posílil o venezuelské internacionály Pabela Manzanera a Omara Hernandezze, kteří se stali hráči rozdílovými.

V prvním utkání v Brně zvítězili Draci 6:2, když nadhazovači domácích Radim Chroust a Filip Čapka příliš nepouštěli hlubocké pálkaře do hry. O dva úspěchy hostů se tak postaral vynikající Martin Mužík svými homeruny číslo 12 a 13 v sedmé a deváté směně! „Tohle utkání jsme si bohužel prohráli sami chybami v poli. V tomto semifinálovém duelu se ukázal nedostatek

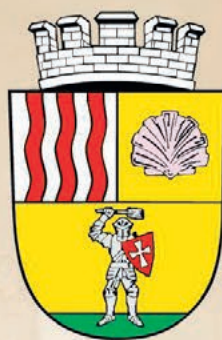
našich zkušeností v takto vypjatých utkáních a kupili jsme chyby, které bychom normálně neudělali,“ hodnotil trenér Zdeněk Josefus.

V srpnovou sobotu na Hluboké bylo utkání dlouho otevřené. Homerunem otevřel skóre v první směně brněnský Pabel Manzanero a jeho krajan Omar Hernandez prakticky nepustil pálkaře Sokola na mety až do šesté směny. Dvoumetový odpal se pak povedl Matějovi Dvořákovi a třímětový odpal Martina Mužíka znamenal čestný bod domácích. Draci si s Davidem Mergansem na nadhozu ale poslední směny pohlídali a přes snahu a útok nedali pálkařům Sokola šanci. Sokol druhé semifinále neměl sílu otočit a se skvělými diváky se rozloučil prohrou 2:6.

„Do Extraligy jsme se probojovali po dlouhých šestnácti letech v První lize. Cílem proto bylo udržet extraligovou účast a bojovat o nadstavbovou TOP 6, z níž se nejlepší čtyři dostanou do semifinále. To, že jsme se nakonec dostali až mezi nejlepší čtyři týmy, to je obrovský úspěch celé sokolské party kolem hlubockého baseballu a softballu, trenérů, realizačního týmu, manželek, partnerek a maminek, které o kluky pečují. My nejsme velký ani tradiční sport, ale když se podívám na naše žáky a žákyně, na juniory, jak je to baví, jak jsou na hřišti šťastní a úspěšní, tak se o naši budoucnost vůbec nebojím a jsem na naše Sokoly hrdý,“ říká nadhazovač týmu a starosta hlubockého Sokola David Šťastný.

Základ týmu tvoří hlubočtí odchovanci, kteří ve většině teprve sbírají extraligové zkušenosti. Ty před sezónou doplnili tři zkušení zahraniční hráči a reprezentační nadhazovač Jan Novák, který před sezónou přišel z extraligové Kotlářky Praha. Ten se věnuje, stejně jako vynikající pálkař a hlubocký odchovanec Martin Mužík a další hráči, i výchově mladších. Nejmladšímu, catcherovi Lukáši Jelínkovi, je patnáct, nejzkušenějšímu nadhazovači Davidu Šťastnému devětadvacet. Trenérské trio tvoří Petr Baroch, Michal Kapr, hlavním trenérem je zkušený Zdeněk Josefus, který k týmu přišel před sezónou.

„My nemůžeme hodnotit sezónu jinak než jako velmi úspěšnou. Dostali jsme se dál, než jsme si vůbec dokázali představit. Skončili jsme před branami finále, v němž jsou zasloužené dva skutečně nejlepší týmy posledních let Draci Brno a Arrows Ostrava. Důležité je, že si kluci bez extraligové zkušenosti vyzkoušeli, že můžeme hrát s každým a hlavně poznali, co všechno ještě musíme udělat, co natrénovat a jak profesionálně k baseballu přistupovat, abychom s těmi nejlepšími i vyhrávali. My si teď sezónu s každým hráčem v klidu rozebereme, čekají nás individuální tréninky a konzultace, zimní atletická a gymnastická příprava a práce na jednotlivých hráčských dovednostech. Musíme pracovat na pálce, na práci v poli a dalších činnostech, abychom příští rok byli ještě lepší,“ zhodnotil sezónu Zdeněk Josefus.

Město Hluboká nad Vltavou Vás srdečně zve na akce

ZÁŘÍ 2021

neděle 5. 9. 2021 13 - 18 hod.

Hlubocké sportovní hry - Sportovně relaxační areál

čtvrtek 9. 9. 2021 od 16.30 hod.

Přehlídka veteránů Concours d'Elegance - náměstí

sobota 11. 9. 2021 od 20.00 hod.

Sobotní koncert kapely Rockeři – náměstí

15. – 19. 9. 2021

Mezinárodní filmový festival Voda, moře, oceány

sobota 18. 9. 2021

Slavnosti vína – náměstí

neděle 19. 9. 2021

Bohemia JazzFest 2021 – AJG

sobota 25. 9. 2021

Harley-Davidson – náměstí

10 – 17 hod. testovací jízdy, od 19.30 hod. koncert

Změna programu vyhrazena.

ZOO HLUBOKÁ JE VE FINÁLE SOUTĚŽE ADAPTERRA AWARDS

ZELENÉ STŘECHY A PŘÍRODĚ BLÍZKÉ TRVALKOVÉ VÝSADBY V ZOO HLUBOKÁ

Návštěvníci zoologické zahrady v Hluboké nad Vltavou procházejí původně areálem víceméně tradičního vzhledu. Mezi pavilony byly na krátko posekané trávníky, udržované stromy a keře, střechy pavilonů měly obvyklé krytiny. Pak ale v roce 2000 přišla změna celé koncepce a zoo se začala postupně proměňovat. Střechy nově postavených pavilonů jsou nyní pokryté rostlinami a trávníky postupně nahrazují pestré trvalkové plochy. Díky tomu se zvýšila schopnost celé oblasti zadržovat vodu a panuje zde příjemnější mikroklima pro zvířata, návštěvníky i zaměstnance. Vedení zoo si také pochvaluje, že zahrada je nyní pro návštěvníky příjemná i v případě, že se v expozici nepodaří pozorovat vystavované zvíře. Příjemným bonusem je pak to, že trvalkové porosty vyžadují méně údržby než trávníky.

Realizace: 2006 – 2021 **Autor:** Ing. arch. Petr Heteša, Ing. Jiří Nedorost, Ing. Jan Nussbauer, Zbyněk Marhoun **Zhotovitel:** Metrostav, Terestra, Auböck, Parabastav, Ing. Bartl, Ing. Nussbauer **Investor:** Jihočeská zoologická zahrada Hluboká nad Vltavou

Adaptterra Awards 2021
Vyberte nejlepší nápad, jak naše města a krajinu adaptovat na klimatickou změnu.

Líbí se Vám v naší zoo trvalkové záhony a zelené střechy?

Hlasujte pro nás!
<https://bit.ly/Adaptterra2021>

Hlasujte do 15. října
#jaknaklima

ADAPTERRA AWARDS 2021

Hledá inspirativní projekty, které pomáhají přizpůsobit naše města, domy a krajinu klimatické změně. Vytváříme unikátní databázi nejlepších příkladů adaptačních opatření, ve které najde inspiraci domácí kutil i odborník.

Vyberte ten nejzajímavější projekt ve veřejném hlasování na webu (odkaz v plakátku). Vítěz s největším počtem hlasů získá Cenu sympatie. Svůj hlas můžete dát až dvěma českým projektům a díky nové spolupráci s Rakouskem se můžete inspirovat a jeden hlas udělit i rakouskému projektu. Hlasovat můžete do 15. října.

V ZOO HLUBOKÁ SE NARODILA VLČATA, TYGRČATA...

Dvě mláďata tygrů ussurijských se narodila 5. července v odpoledních hodinách. Samice Altaica se o mláďata pečlivě stará. Zpočátku je měla zaskládané podestýlkou z dřevité vlny, takže koťata nebylo dobře vidět a chovatelé nedokázali ani odhadnout, kolik jich je. Samice po několika dnech podestýlku v porodním boxu přemístila a na kameře už bylo zřetelně vidět, že jsou dvě. Koťata prosperovala od začátku, postupně se začala více pohybovat a později otevřela oči. Pohlaví mláďat není zpočátku možné rozpoznat, protože chovatelé nechtějí matku zbytečně rušit. Mláďata mohou sledovat pouze prostřednictvím kamery umístěné v porodním boxu.

Návštěvníci tygrčata ani jejich matku minimálně dva měsíce po narození nebudou moci vidět. Ukázat je není možné ani fotografům, aby nebyla rušena. Altaica i s koťaty proto trávili prázdninový čas v zázemí expozice, ale koťata rostou jako z vody a v srpnu už začínala občas chodit na dvoreček... Kdy budou vpuštěni do výběhu, bude veřejnosti včas oznámeno.

Mláďata v zoo jsou roztomilá, a nemusí to být jen tygrčata. Narodila se

vlčata, lama, dvě vydry, v zoo se narodilo první mládě kamzíka horského, holoubci chocholatí, v zázemí zoo se vylíhly užovky obojkové... Nejvíce přírůstků bývá mezi ptačím osazenstvem zoo.

Pokud půjdete navštívit noční expozici australských savců, čeká tam na vás překvapení – mládě kusu liščího (*Trichosurus vulpecula*). Většinou ho má máma na hřbetu...

Množství nových přírůstků tak dělá radost dětem i dospělým návštěvníkům a také v zoo příznivě snižuje věkový průměr. Ať se všem v zoo, mladým i starším dobře daří.

Pokud se chcete dozvědět více o letošních mláďatech v Zoo Hluboká, přečtěte si druhé číslo elektronického magazínu <https://zoonoviny.zoohluboka.cz/> nebo sledujte Facebook <https://www.facebook.com/zoohluboka/>

foto: archiv zoologické zahrady

Dámský spolek Paulina
Vás zve na

Schwarzenberský večer

ve čtvrtek 9. září 2020 od 19 hodin
do Zimní zahrady zámku Hluboká n. Vlt.

Na programu hudba v rytmu swingu, taneční vystoupení skupiny Campanello,
módní přehlídka a zajímavé vyprávění o rodu Schwarzenbergů.

Lehké občerstvení zajištěno.

K poslechu a tanci hrají na saxofon Jan Trška a na klavír Radim Sládek.

Vstupné 300 Kč

Rezervace na tel.: 602 116 845

www.spolek-paulina.cz

Spolek Karlův Hrádek vás srdečně zve na akce v

Září na Karlově Hrádku

středa 8. 9. 2021 od 19 hodin: Přednášky

Krajc Rudolf: Karlův hrádek u Purkarc – projekt výzkumného
a výukového střediska archeologie Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

Chvojka Ondřej: Nové depoty doby bronzové v jižních Čechách.

Ptáček Martin: Středověké a novověké cihlářství pohledem archeologie a experimentu.

čtvrtek 9. 9. 2021 od 14 hodin: Archeologické léto – na objednání

středa 15. 9. 2021 od 19 hodin: Přednášky

Šindelář Jiří: „Milevský poklad“ z r. 2020

Frouz Martin: Moderní dokumentace reliquií sv. Maura

Krajc Rudolf: Velký Depot u Týna nad Vltavou – vojenské cvičiště z doby Marie Terezie.
Projekt a archeologický výzkum Archeologického ústavu FF JU v Českých Budějovicích

čtvrtek 16. 9. 2021 od 14 hodin:

Den otevřených dveří na Karlově Hrádku

prohlídka hradu s výsledky archeologického výzkumu (průvodci: R. Krajc a M. Ptáček)

Přednášky se konají v sále Relax Hotelu Pelikán v Purkarc.

www.karlůvhradek.cz

POVÍDÁNÍ O PEJSKOVÍ A KOČIČCE

Marešova divadelní společnost
si Vás dovoluje pozvat na pohádku Josefa Čapka

www.marediv.cz

Veselá vyprávění o dvou nerozlučných kamarádech, která potěšila již několik generací.
Povídání o tom, jak pejsek a kočička myli podlahu, jak prali prádlo, pekli dort, nebo o tom,
jak si pejsek roztrhl kalhoty a myška mu je zašila dešťovkou.

Přijďte i vy prožít s pejskem a kočičkou jejich trampoty.

Projekt je spolufinancován Statutárním městem České Budějovice a Jihočeským krajem

26.9.2021
od 10.00 hodin

Vstupné 80,- Kč (dítě do dvou let na
klíně rodiče zdarma). Předprodej a rezervace
vstupenek v KC Panorama či
na www.kcpanorama.cz.

Jihočeský kraj

GYMNASTIKA PRO DĚTI

MÍSTO:
SPORTHOTEL
BARBORKA

HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

CVIČÍME KAŽDÉ PONDĚLÍ

16:00 - 17:00 DĚVČATA 3-6 LET

17:00 - 18:00 DĚVČATA 7 A VÍCE LET

18:00 - 19:00 DĚVČATA 7 A VÍCE LET

KONTAKT: EVA DVOŘÁKOVÁ - TEL.: 770 666 373

SRPEN 1968 V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH A OKOLÍ

Nemá smysl zde připomínat politické události v ČSSR v roce 1968, o čemž již bylo mnoho napsáno a my se tak můžeme zaměřit jen na události v Českých Budějovicích. V roce 1968 mělo město 76.000 obyvatel. V plném proudu byla panelová výstavba, v rámci které byla dokončena sídliště na Lidické a na Pražském předměstí, kde zmizela stará venkovská zástavba. I jinde se ten rok bouralo – například v místě dnešní Polikliniky Jih. Pražské Jaro zasáhlo i jih. Padla cenzura, budějovické noviny Jihočeská pravda tlumočily požadavek obyvatelstva, aby byly odstraněny rušičky zahraničních rozhlasů. Znovu byl obnoven Junák a Sokol, vznikly i další nekomunistické organizace. Budějovické ulice se začaly přejmenovávat – např. ze Švermovy ulice se stala ulice T. G. Masaryka. 2. března 1968 na městské konferenci KSČ v tajném (!) hlasování nebyla zvolena celá řada stávajících funkcionářů KSČ do městského výboru KSČ. 21. března 1968 uspořádali budějovičtí vysokoškoláci průvod na podporu polednového reformního vývoje. Ve 14:00 vyšli z vysokoškolských kolejí ve Čtyřech Dvorech směrem do centra. Na Husově třídě se zastavili před budovou Jihočeského krajského výboru KSČ, kde předali rezoluci žádající odstoupení čelních funkcionářů. 600 studentů následně zamířilo do parčíku proti pedagogické fakultě v Dukelské ulici, kde promluvil několik profesorů. Na krajské konferenci KSČ 5. května 1968 v sokolovně, padl vůdce budějovické KSČ – Jaroslav Trojan a další (odstoupil například šéfredaktor Jihočeské pravdy Josef Hadrávek). 24. června 1968 navštívil město nový prezident ČSSR Ludvík Svoboda, který obdržel čestné občanství města a následně promluvil k lidu shromážděnému na náměstí. Náměstí bylo tehdy zcela zaplněno. 15. července 1968 byla na radnici osazena pamětní deska T. G. Masaryka.

Ve středu 21. srpna 1968 (polojasno, 24 °C) ještě České Budějovice okupační vojsky obsazeny nebyly, ač se o to ráno prokazatelně pokoušela – přesněji o přistání vojenských dopravních letadel na vojenském letišti v Plané, což se jim ale nepodařilo. Podle svědectví česká posádka letiště zatarasila přistávací dráhu motorovými vozidly a údajně dokonce po sovětských letadlech, nalétávajících na přistání, začali čeští vojáci střílet ze samopalů. Pokud by se tuto informaci podařilo ověřit, byl by to zřejmě jediný případ v celé ČSSR, kdy se čs. vojáci alespoň na chvíli postavili okupačním vojskům se zbraní v ruce.

Pozemní cestou se k městu blížila kolona tanků a obrněných vozidel po hlavní silnici od Prahy, ale ve 13:00 byla celá kolona zastavena shromážděným davem asi 200 českých občanů u křižovatky jižně od Chotýčan. Čestně se zachoval tajemník KV KSČ František Pitra, který jakmile se dověděl, že Rusové se blíží k Chotýčanům, nasedl do svého trabantu a vyjel k Chotýčanům s Rusy jednat. Kolona zřejmě neměla příliš schopné velení, jak o tom svědčí i události následující den. Po diskutování vojáků s občany o nesmyslnosti okupace, v 16:00 nakonec sověti otočili a vrátili se kousek zpět k Chotýčanům, kde se utábořili.

V Českých Budějovicích zatím asi nikdo nechápal, proč ještě okupanti ve městě nejsou. O událostech ráno na letišti v Plané věděl jen málokdo. V 13:30 dav ucpal dnešní Krajinskou ulici, kterou údajně již měli přijet Rusové do centra, ale neobjevili se. Ve městě také okamžitě propukla nákupní horečka základních potravin (cukr, mouka, máslo, konzervy, sůl) a Městský národní výbor musel vydat vyhlášku o regulovaném prodeji, který trval až do konce srpna.

22. srpna 1968 brzy ráno se sovětská kolona od Chotýčan konečně pohnula a ve 4:00 vjela do města. Čelo kolony tvořilo 30 tanků. Trasa kolony: Pražská ulice, Na Sadech, Lidická, Rožnov, Včelná. Není jasné, zda velení kolony bylo dezorientované, nebo úmyslně takto projelo celým městem (snad pro zjištění, zda se vojákům cestou někdo postaví do cesty) a za Včelnou kolonu otočilo zpět do centra. Vojáci obsadili všechny důležité mosty včetně lávky přes Mlýnskou stoku v ul. Matice školské. Několik tanků zaujalo postavení také u městské plynárny, další jednotky na Husově třídě, u vodárny, u KNV, u muzea atd. Na centrálním náměstí postavili Rusové po jednom tanku do každého rohu, aby jej tak úplně uzavřeli, ale lidé pronikali na náměstí Plachého uličkou. V budově KNV Rusové požadovali od budějovických představitelů KSČ spolupráci, ti to ale jednomyslně odmítli a požadovali odchod okupantů z republiky. Následně pracovníci KNV na budově vyvěsili čs. vlajku na půl žerdi.

Na křižovatce u jihočeského muzea postavili lidé do cesty okupantům automobil překrytý čs. vlajkou. Rusové auto zdemolovali a odhodili tankem. Trosky vozu pak lidé vystavili na hlavním náměstí.

Na Palackého mostu došlo k incidentu, kdy se pokusili budějovičtí občané shodit do Vltavy ruské terénní auto GAZ, ale přivolaní ruští vojáci je rozehnali střelbou do vzduchu. Také na jiném místě ve městě stříleli Rusové pro výstrahu do vzduchu, když občané začali na tanky házet kameny. Nikdo nebyl zraněn.

Čs. vojenské útvary zveřejňují rezoluce, že na pokyn prezidenta jsou připraveni, zakročit proti okupantům zbraněmi.

Okamžitě začalo masové vylepování a malování protiokupačních letáků a hesel. Úplně polepená byla například stavební ohrada na náměstí před domem U bílého anděla. V parku u Jírovcovy ulice byly k vidění malé šibeničky s figurami Bilaka, Indry, Hoffmanna, Švestky, Šalgoviče... Ze špičky Černé věže visí velké nápisy NEZRADÍME – VYTRVÁME – ROZVAHU. Také docházelo k odstraňování směrových cedulí a označení úradů. Důležitým bylo odstranění označení Jihočeského rozhlasu a jeho nahrazení cedulkou „Mateřská škola“. Okupanti po Jihočeském rozhlase marně pátrali několik dní. V odpoledních hodinách, po intervenci

představitelů města, sovětské velení stáhlo alespoň tanky na okraj města. V noci bylo konečně obsazeno vojenské letiště v Plané 11 tanky.

Občané se snažili okupantům co nejvíce znepříjemňovat pobyt ve městě a vysvětlovat jim nesmyslnost okupace. Například když projížděl tank č. 365 po náměstí k Divadelní ulici, jelo těsně za ním auto s mladými muži a čs. vlajkou, kteří podporováni dalšími pěšími, co nejvíce na tank pískali a troubili, až se musela posádka tanku raději ukrýt pod poklapy, když musel tank na rohu zastavit.

23. srpna 1968 okupanti vtrhli do budovy Jihočeské pravdy a tiskáren a zabavili velkou část 90 tisícového nákladu připravených novin. Jihočeská pravda pak až do 29. srpna 1968 vycházela ilegálně v rozsahu jednoho jediného listu, v nedostatečném počtu. Lidé si museli noviny navzájem půjčovat a předávat. Rozhlas varoval před civilními auty se značkami AE-4001 a ABA-7119, které prý zatýkají vedoucí činitele.

V tento den požadovalo ruské velení po budějovickém MNV přidělení nějaké budovy ve městě, která jim bude sloužit jako velitelství. Po dlouhém jednání nakonec bylo rozhodnuto o hotelu Emauz na Dobré Vodě. Rusové si stěžovali, že tato budova je zcela nevyhovující a daleko, ale již se s nimi nikdo více nebavil.

24. srpna 1968 v 21:40 musela hlídka SNB zabránit lynčování nejmenovaného občana na rohu Mánesovy a Dukelské ulice, za to, že smazával a strhával protiokupační hesla.

26. srpna ráno v 3:30 konečně okupanti objevili budovu českobudějovického rozhlasu, do které vnikli, vyhnali jeho zaměstnance a vysílání tak přerušili. Budovu okupantům prozradil jakýsi servilní policista. Přesto již v 8:40 dokázali budějovičtí rozhlasáci obnovit vysílání z náhradního pracoviště. Do budovy rozhlasu se směli vrátit až 5. září.

26. srpna byly vyčísleny škody na silnicích Českobudějovicka, způsobené okupanty na 10 mil. Kčs. V 9:00 se na čtvrt hodiny rozezněly zvony a sirény na znamení protestu proti okupaci. Rozezní se i druhý den. V budějovických ulicích se ruští vojáci snažili strhávat protiokupační letáky a zamazávat hesla na zdech. Vzápětí je ale lidé znovu vylepili a namalovali, při čemž Rusové několik z nich zadrželi. Od 21. srpna Rusové z různých důvodů (většinou kvůli provokování) zadrželi více obyvatel města a vždy je internovali na velitelství na Dobré Vodě. Všichni pak byli vždy propuštěni na zákrok MNV. Rusové již musí ve městě vyměňovat některé své demoralizované vojáky.

27. srpna 1968 bylo okupanty obsazeno sportovní letiště Svazarmu na Hosíně a kasárna ve Čtyřech Dvorech.

30. srpna 1968 se na úzké silnici mezi Budějovicemi a Rožnovem pokoušel řidič neosvětleného sovětského transportéru otočit svůj vůz. Když jej předjížděl motocykl řízený Eduardem Netušilem (21 let), který vezl spolujezdkyni A. Dvořákovou, nenadále transportér couvl. Netušil strhl stroj do stromu. Zemřel na místě.

31. srpna 1968 ve 14:00 létala nad Budějovicemi helikoptéra a shazovala do ulic prosovětské kolaborantské noviny „Zprávy“. Lidé s dětmi je sbírali a pálili na hromádkách, tak aby to posádka helikoptéry viděla.

V týdnu po 21. srpnu klesla tržba v budějovických restauracích o 30%, zavírací hodina byla nařízena na 20:00. Jesle pro děti byly téměř prázdné, mateřské školky rovněž. O tom, jak občané tyto dny prožívali a jak se navzájem semkli, svědčí také fakt, že po celý týden nebyl ve městě spáchán jediný kriminální čin. Vzhledem k téměř jednotnému vystupování KSČ rezolutně proti okupaci, v prvních dnech po 21. srpnu stoupla popularita strany a jen v Českých Budějovicích mezi 21. a 31. srpnem 1968, získala

strana asi 300 nových členů. Vedle toho byly samozřejmě rozpouštěny organizace Svazu československo-sovětského přátelství, byly z budov odstraňovány pěticipé hvězdy, cedule ulic jako byly „Malinovského“, „Rudé armády“ a podobně. Továrna Koh-i-noor začala vyrábět tužky s portréty Dubčka, Svobody, Černíka a Smrkovského. Vracela se sovětská vyznamenání.

V září již srpnová euforie začala opadat, lidé začali být unaveni a spíše pasivně sledovali politická jednání našich politiků v Moskvě. Občas se objevila nová rezoluce, ale život se začal navracet do normálních kolejí.

11. září 1968 ukradla trojice podnapilých ruských vojáků v Hroznějovicích motocykl předsedovi JZD a vydala se na něm ve třech (na motocyklu bez přívěsného vozíku) do Budějovic, kde se je pokusila na Žižkově třídě zastavit hlídka VB ve služebním voze. Vojáci neuposlechli a při pronásledování začali za jízdy střílet po vozu VB ze samopalu. Příslušníci VB se však nezalekli a střelbu opětovali ze služebních pistolí. Nikdo nebyl při střelbě zraněn. Pronásledování vojáků se účastnil i sovětský důstojník v gazíku, ale zabloudil v ulicích.

18. září 1968 se konal pohřeb Václava Balouna (24 let) ze Čtyř Dvorů, kterého zastřelil sovětský voják Nurpejsov, když se v noci opilý přibližoval k ruskému táboru „U hada“ a neuposlechl výzvy stráže. Nutno ale dodat, že V. Baloun byl prý v ruském táboře denním hostem.

29. září 1968 byl u Poněšic sovětským obrněným vozidlem usmrčen hudebník jihočeského divadla Alois Kahoun.

Den před svátkem vzniku ČSR, 27. října 1968 byla pamětní deska T. G. Masaryka na budějovické radnici zasypána květinami. U desky drželi čestnou stráž pionýři. 28. října 1968 sloužil budějovický biskup ThDr. Josef Hlouch, mši za českou zemi. Odpoledne drželi čestnou stráž u pamětní desky T. G. Masaryka pionýři společně se skauty. Následně vysadili na Dlouhé louce 65 lip – „Alej svobody“.

Na podzim již přebírali vedení KSČ méně charakterní individua, která se sovětskou okupací neměli větších problémů. I v Českých Budějovicích se pokusili uspořádat impozantní oslavu Velké říjnové revoluce. Na protest proti tomu, vyhlásili budějovičtí vysokoškoláci dvoudenní stávkou. 1500 studentů uspořádalo mítink, ze kterého poslali rezoluci na podporu Dubčka. Další celostátní stávka studentů proběhla 18. – 21. listopadu 1968.

Začátkem listopadu se z okolí Českých Budějovic sovětské okupační jednotky stáhly.

Do konce prosince se okupanti v obvodu Krajské správy VB v ČB, dopustili 179 protiprávních jednání včetně dvou znásilnění (například žákyně 8. třídy v Hluboké nad Vltavou).

zdroj: <http://severniceskobudejovicko.cz>

Jan Ciglbauer

Prameny:

Jiří Petráš: Květen 1945 a srpen 1968 v Českých Budějovicích, Deníkové zápisky dvou žen, (= Hlasy minulosti 3), Praha 2007.

Jan Schinko: České Budějovice 1948-1989, Když se psalo, co se smělo, České Budějovice 2005.

Jindřich Pecka: Incidenty vojsk varšavské smlouvy v jižních Čechách roku 1968, In: Výběr I/2005.

Ústav pro studium totalitních režimů: Fond Krajské správy SNB České Budějovice, Denní svodky StB 21. 8.–3. 9. 1968.

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

SETKÁNÍ S MUFLONY

Mufloní zvěř je velmi obratná a pohyblivá. Téměř z místa a bez rozběhu překonají překážku 2,2 m vysokou a navíc mají ještě výborný zrak a na volném prostranství zpozorují pohyblivou postavu na značnou vzdálenost. Při jednom z výzkumů bylo změřeno, že muflon spatřil lovce se zbraní na 2 km. Tlupu vodí zkušená muflonka. V případě nebezpečí je tlupa varována ostrým sykavým hvizdem. Varovný zvuk vydává starší muflonka, nebo i jiný člen tlupy, který nebezpečí spatřil. Ve volné přírodě je umění se k muflonům dostat, což jistě potvrdí řada lovců. Proto také fotografové, mají při své práci ztížené podmínky. Při znepokojení tlupa prchá a objeví-li před sebou nějakou překážku, spadlou větev, nebo mělký příkop, zvířata okamžitě vysokým skokem překážku překonávají. I když by mohli neznámou věc přeskocit snadno, tak využívají svou taktiku a vyskočí neúměrně vysoko.

Při svých toulkách, kdy jsem sledoval tlupu mufloní zvěře, jsem se přesvědčil o tom, jak některá zvířata „nemají zájem“ s fotografem spolupracovat. Nebo můžeme také mluvit o „zákonu schválnosti.“ Když jsem viděl, že tlupa přebíhá z lesa přes louku na druhou stranu, kde byla zřejmě něčím vyrušena, schoval jsem se mezi silné kmeny stojících stromů. Měl jsem dobrý výhled a zvěř o mně nevěděla. Alespoň jsem se domníval, že jsem dobře ukrytý. První běžela vedoucí muflonka, a jak se objevila u stoky, kde byla výpust z rybníka, tak neobvyklou překážku překonala svým elegantním skokem. Vypjala se do výšky a ladně terénní překážku překonala. Stejně se chovali

i ostatní členové tlupy. Když dorazili k překážce, snadno ji skokem překonávali. Jelikož v tlupě byli i velcí berani, počítal jsem s tím, že ještě zachytím toho „nejhezčího“ z tlupy, který měl pěkně zatočené toulce. Byl mezi posledními. Proto jsem byl připraven na jeho skok. Ovšem, jaké překvapení! Tento beran se spolu s dalšími dvěma mladšími berany před překážkou zastavil a otočil se směrem na mne. Domníval jsem se, že při úprku zvěř nepostřehla, že je někde mezi stromy ukrytý fotograf, který celý

přesun sleduje. Pravda byla jiná. Byl jsem po chvíli prozrazen, a tak jsem se vytouženého skoku největšího berana nedočkal. Po několika vteřinách se i tito opozdílci dali na ústup, ale vrátili se zpět. A tak nevytvořili ty známé výskoky, kdy „letí“ vzduchem. Prostě tento beran, neměl zájem o spolupráci s fotografem, který po tomto záběru tolik toužil. Musel jsem se s touto porážkou smířit a v duchu jen doufat, že možná někdy jindy najdu jiného berana, který bude mít pro práci fotografa přírody pochopení a předvede mi skoky přes různé překážky.

Nejsou to jen mufloni, ale můžeme se setkat i s jinými druhy zvířat, která najednou změni svůj původní záměr a tím se stane, že čekající fotograf se nedočká toho, co mělo následovat. Mohl bych jmenovat další a další nezdařené pokusy a čekání, kdy jsem s prstem na spoušti čekal na vhodný okamžik, který byl, jak se říká již na dosah.

Jedná se o prohry, se kterými ale musí fotograf přírody počítat a smířit se s nimi. Někdy ujedete mnoho kilometrů za nějakým plachým obyvatelem přírody a ve finále se setkání nekoná. Jako příklad mohu uvést tok tetřívku na Šumavě. Mnohokrát jsem jel na tokaniště a tam čekal, ale tetřívci nepřilétli. I když sem pravidelně létali každý den. Někdy sice přilétli, ale přišla najednou taková mlha, že se nedalo fotografovat. Potom nezbývá než se jen utěšovat myšlenkou, že to příště možná vyjde...

Foto: Jaromír Zumr